XXVI. évfolyam, 7. szám

Ára: 1,80 Ft

1970. február 12.

1945—1970

VISSZAPILLANTÓ TÜKÖR

Erdei Sándor rajza

KEDVES LUDAS!

Ó, EZ NAGYON MEGINDÍTÓ!

Hogyha egyszer azt a játékot eszelnék ki, hogy tessék építeni valamit egy budapesti utcára, ami nek az égvilágon semmi értelme nincsen, én az alábbi ötlettel neveznék be:

Húzok egy falat, keresztben a Nagykörúton, mindegy, hogy hol. A falon széles kaput nyitnék, az úttest teljes szélességében, hogy ne zavarjam a járműforgalmat, míg kétoldalt, a két járdán, ajtót vágnék a falba. Az a gyalogos, aki a Margit-híd felől halad a Petőfi-híd felé, a falhoz érkezve a járdán kinyitja az ajtót, az ajtón belép, illetve kilép ismét a Nagykörútra, s folytatja útját. Hasonlóképpen,

aki a Petőfi-híd felől jön, s elér a falhoz, ajtót nyit, s az ajtón keresztül megy tovább a járdán.

Fel vagyok készülve azonban arra, hogy mégsem nyernék ezzel a blőd ötlettel, mert a fejemre olvasnák, hogy *ilyen fal pedig létezik!* Méghozzá Budán, a Ganz utcában. Aki a Fő utca felől halad a Ganz utcán, egy falat talál, s egy ajtót rajta, melyen, ha benyit, mehet tovább a Ganz utcán. Aki pediglen a Medve utca felől jön a Ganz utcán: érkezik a falhoz, megyen át az ajtón, s tova a Fő utca felé.

Amikor első ízben jártam arra és felfedeztem a falat s a kaput, arra gondoltam, hogy talán a drága Karinthy Frigyes kapott egy éjszakára kimenőt a mennyországból, Kosztolányival meg Somlyó Zoltánnal, s túláradó jókedvükben, heccből, feltalálták a Karinthy-féle öncélú falat, s rakták fel nagysietve a kis budai utcácskában.

De hogy mégsem az ő szellemük műve e fal, arról legközelebb megbizonyosodtam. A falba vágott kaput és ajtót ugyanis este tíz órakor *bezárják* a Ganz utcában, s lélek a falon se be, se ki. Ez pedig így már nem ál-találmány, nem egy nagy szellem tréfája, hanem egy nagy bürokrata alkotása. Így már nem öncélú a fal, hanem *rendeltetése van:* bosszúságot okozni.

Régi gyengém, hogy értelmet próbálok találni az intézkedések mögött, bármifélék legyenek is azok. Ez esetben is, hétszer is végiggondoltam, mi lehet az oka annak, hogy este tíz órakor félbevágnak egy utcát, másnap reggelig? Mikor pedig a Ganz utca *a fal mindkét oldala felől nyitva van,* éjszaka is, mint bármelyik pesti utca. A bezárt ajtó a falon nem zárja be a Ganz utcának sem a falon inneni, sem a falon túli felét. Hát mit csuk be akkor az a becsukott kapu, ott a falon, este tíz után?

Az egyetlen lehetséges felelet rá: este tíz után, *a kapu a falat csukja be.*

Tegyünk le arról, hogy megfejtsük a becsukott kapu értelmét. Térjünk felette napirendre, a nagy költőt, Morgensternt idézve némileg:

„Egy kapu, önmagában, nos,
Ez mély dolog, csodálatos!"

(somogyi)

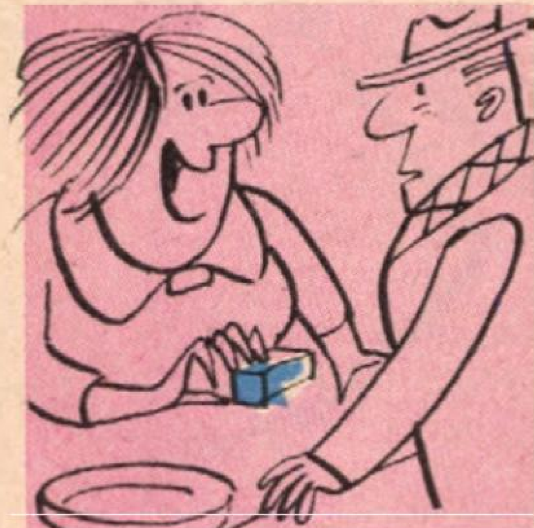
A „KULTÚR-GYUFA"

A Mexikói út sarkán levő dohány-pavilonból ekként szólt ki a trafikosnő:

— Cigarettát, kérem, tudok adni. Gyufám azonban nincs. Azazhogy van, de csak „kultúr-gyufa".

— Kérek — feleltem habozás nélkül, miközben lelki szemeimmel máris láttam a „kultúr-gyufát", amely abban tér el a régi, „kultúrálatlantól", hogy amíg ezek közönséges jenyőfából készülnek, és barna színű a fejük, addig a „kulturáltak" műanyagból vannak, zöld, sárga, fehér, esetleg lila színű fejjel. Akár a külföldi gyufák...

De nem! A trafikosnő ugyanis pontosan olyan dobozt nyomott a kezembe, mint amilyen a közönséges gyufa. A negyvenfilléres. Azaz hogy egy nagyon lényeges különbséget mégis felfedeztem. A „címoldalon" — ellentétben a „kulturálatlan" gyufa dobozával — nem láttam feltüntetve az árat, miért is

szívrepesve vártam, hogy megszólaljon az asszony, vajon ez mibe kerül?

— Ötvenhárom fillér! — közölte is néhány pillanat múlva, mire elővettem a pénztárcámat, hogy leszurkoljak kerek 60 fillért, hiszen honnan is lett volna 3 fillérem, miként neki sem volt 7 fillérje, ami nekem járt volna vissza...

Amikor otthagytam a bódét, eltűnődtem. De nem, nem azon, hogy a „kulturálatlan", 30 filléres gyufához képest épp 100 százalékkal került többe a most vásárolt „kultúr-gyufa", amely kereken 50 százalékkal drágább a másiknál is, a 40 filléresnél... Hanem azon töprengtem, hogy most már tudom, miért fizettem a múlt héten 300 forintot egy hízott libáért a Garay piacon, egy pontosan olyan libáért, amely tavaly ilyenkor jóval olcsóbb volt.

Nos, azért, mert az idei liba — „kultúr-liba" volt...

Nagymarosi László

LAPTERJESZTÉS, 1970.

Az enyingi postahivatalban, a második ablak fölött ott a felirat: „Hírlapok". De csak a felirat van. Hírlap nincs, soha. De nincs a trafikban sem, az étteremben sem, a postai kézbesítőknél sem. A „százezrek kenyeré"-ből ma morzsa se jut nekünk!

B. S.
Enying

Hetek óta nem kapjuk meg sem a Ludast, sem a többi újságot, mert a kézbesítőnk beteg és a posta nem állított helyettest!

Dettrichtanyai lakosok
Monor

Nemcsak vidéken, Pesten, a város szívében is baj van a lapterjesztéssel! A havi 130 forint értékben előfizetett lapjaimat ritkán kapom meg pontosan. A reggeli lapok igen gyakran csak délben érkeznek meg. Én pedig olyan maradi ember vagyok, aki a reggeli újságot reggel szeretné olvasni!

Dr. L. M.
Bp. VIII., Rákóczi út

CSAK RÖVIDEN!

Tavaly októberben költöztünk be újonnan épült szövetkezeti házunkba. A lift csak másfél hónapos késéssel, december elején indult meg, de azóta is többet áll, mint jár. Nagyon kérjük a Fővárosi Felvonójavító Vállalatot: javítsa meg már úgy a liftünket, hogy tartósan működjék, mert a ház kilencemeletes, és ennyi lépcsőt gyalogosan megtenni, hegymászóknak is szép teljesítmény.

A Felszabadulás út 105. sz. ház lakói
Győr

Július 23-án beadtam garanciális javításra Minitron típusú villanó készülékemet az OFOTÉRT 28-as számú boltjába, Szolnokon Onnan elküldték javításra Pestre, a Foto-Optika Ktsz-hez. Ott, úgy látszik, elkallódott, mert mindeddig még nem sikerült visszakapnom a villanómat! (A készülék száma: 26 748).

Kovács László
Szolnok
Vörös Csillag út

A 37-es villamos lefogyott az idén. Eddig csúcsforgalomban háromkocsis szerelvények jártak ezen a vonalon, most már csak két kocsi jön mindig. A zsúfoltság ennek megfelelően nőtt a kocsikon. Csak nem ezt akarta elérni a BKV ezzel az intézkedéssel?

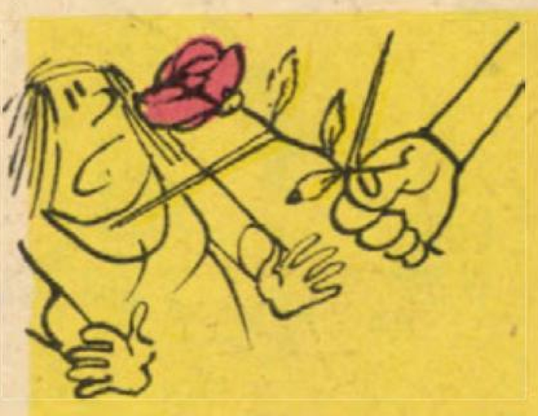
K. L.
Budapest

ISMÉT KONDOROS

Két olvasónk panaszolta el már ezeken a hasábokon, hogy a Kondorosi Dolgozók Tsz nem szállította le a megrendelt rózsatöveket, ill. facsemetéket, pedig a téesz megbízottja az előleget is felvette.

E héten két újabb levél érkezett hozzánk:

Szász Lajos (Szilas-liget, Mártírok útja 114.) olvasónk mindmáig nem kapta meg

a téesztől 1967 őszén rendelt 23 facsemetét.

Döbrentei Ernőné (Érd, Szovátai u. 148.) 1968 tavaszán rózsákat rendelt, 40 forint előleget fizetett, azóta semmit sem kapott, még választ sem a sürgető levelekre. Mint írja: szomszédja is hasonlóan járt.

Nagyon fontos volna, hogy ennyi egybehangzó panasz nyomán a Kondorosi Dolgozók Tsz vezetősége alaposan utánanézzen, milyen munkát végeztek üzletszerzői Pest környékén?

S INES EONOK

Baj van a bolti neonokkal,
pár betű néha nem ragyog.
Megírtuk többször, joggal-okkal:
Hibásak a feliratok.

ÖNKIS... LÓ – közlik itt velem.
Mért éppen ló? S egyáltalában!
Rám sértő ez az intelem,
ide be nem teszem a lábam.

Egy másik üzlet is taszít,
bár húst meg kolbászt bőven árul.
Mi frisset, jót válasszak itt,
ahol az áru HE TESÁRU?

Nem tetszik, hogyha sütemény
helyett csupáncsak ÜTEMÉNY vár.
Olyan kicsi s olyan kemény,
hogy fejbe sújtó tünemény már?

Pákozdy Ferenc

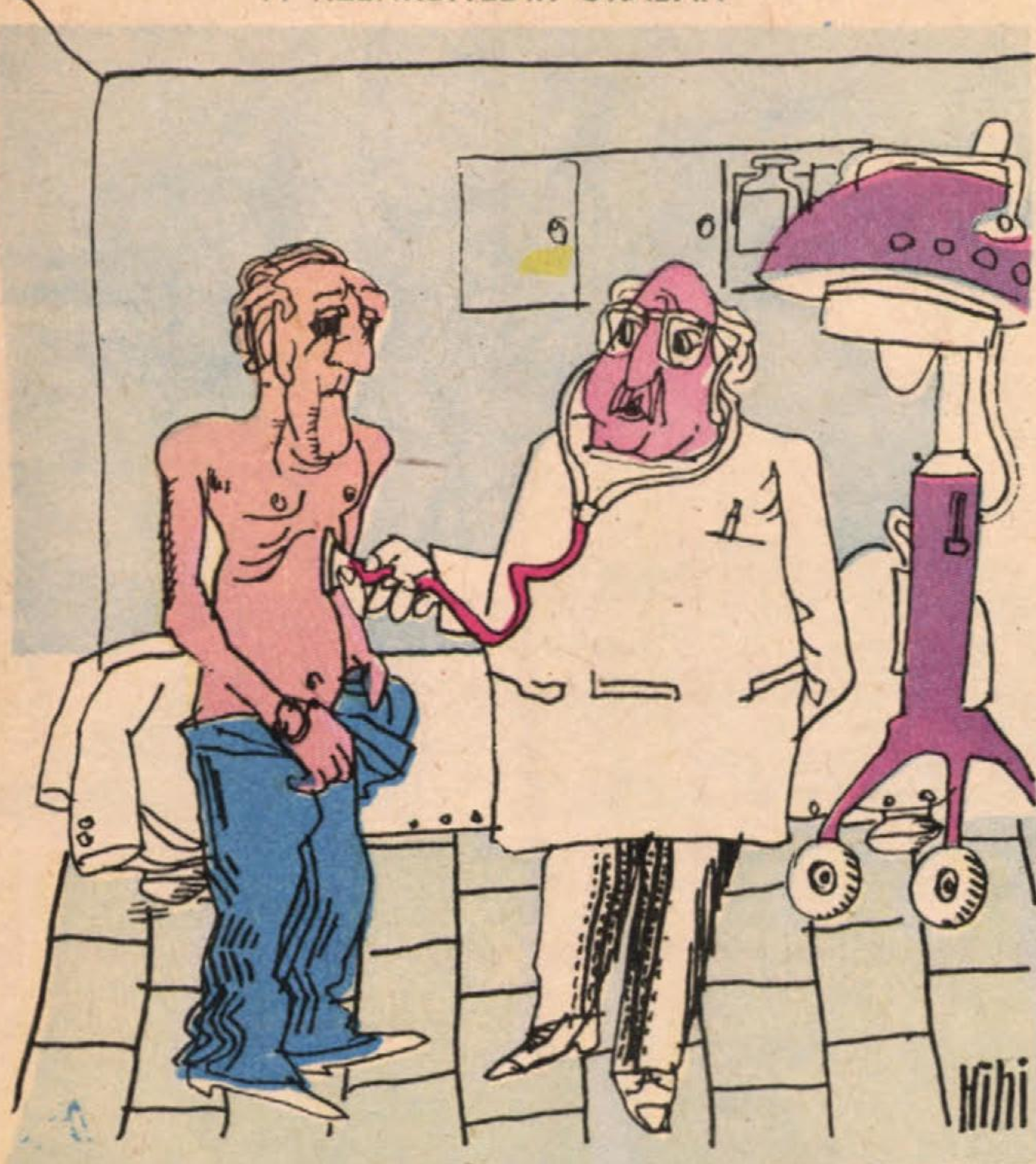
Fotó: Bán Miklós

Folyó hó 29-i számukban megjelent „Kiüztek a Royalból" című cikkben foglaltakkal nem tudunk egyetérteni. Cukrászdánk ülőrésze mindennap csak 10 órakor nyit és az ezt megelőző időben történik a helyiség takarítása, az áruknak pultokba vitele, elrendezése stb. A jelzett időpontban a helyiség takarítva volt ugyan, de akkor került sor az utolsó portalanításra, árubehordásra. (Ha kulccsal lezárt ajtót talált volna tisztelt vendégünk, nyilván fel sem merült volna benne a gondolat, hogy annak kinyitását kívánja.)

Dolgozónk a vendéget nem a „szélbe, hóba, latyakba űzte ki", hanem javasolta, hogy az ugyancsak fűtött állórészben várja meg az üzletnyitás idejét és addig esetleg egy jó kávét is elfogyaszthat.

Rózsahegyi György
igazgató

A TIZENKETTEDIK ÓRÁBAN

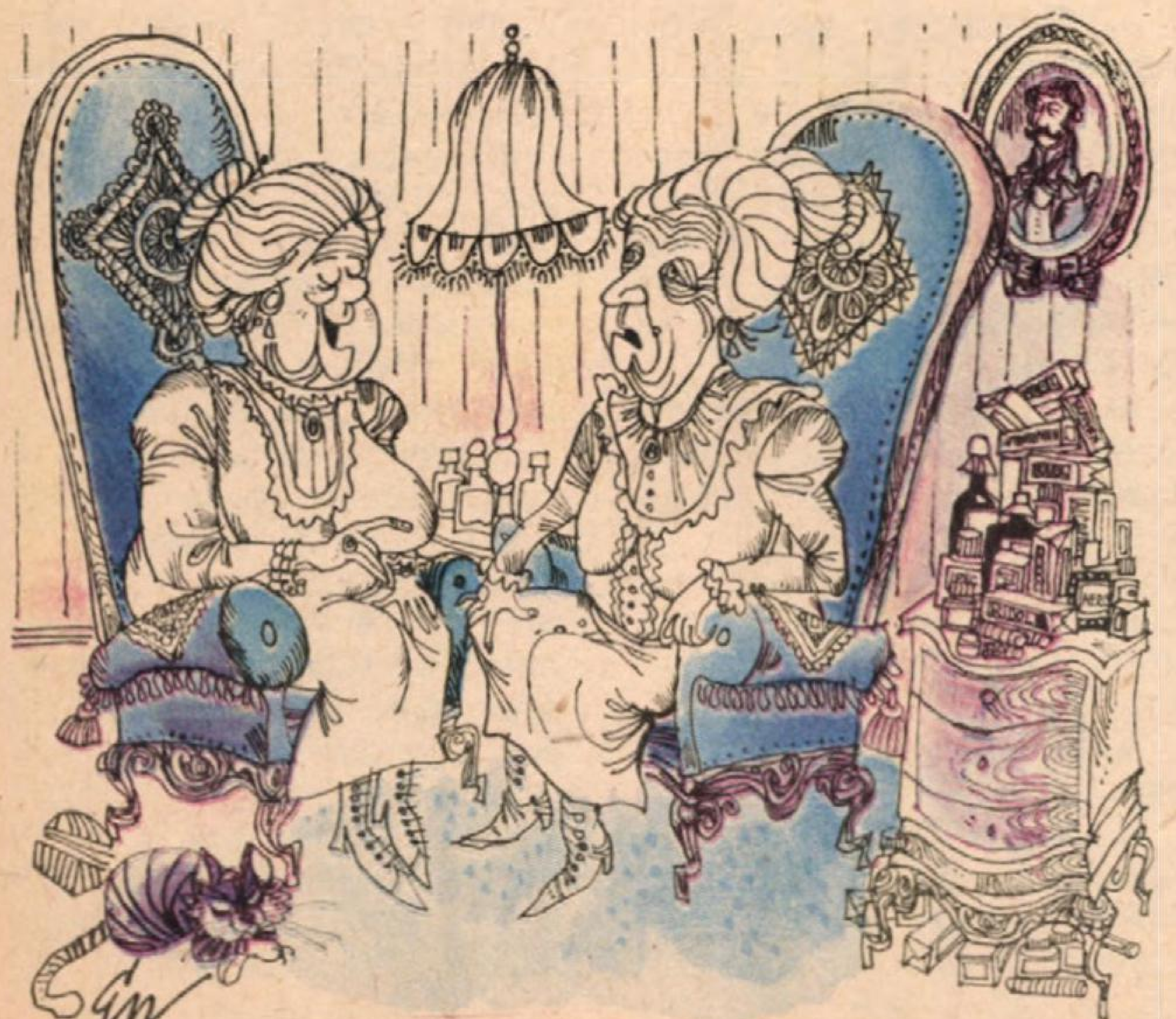

– Mennyi szmogot szív naponta?

ELTARTÁSI SZERZŐDÉS

BARÁTNŐK

– Hallom, olyan gyógyszered is van, amit Semmelweis írt fel neked személyesen ...

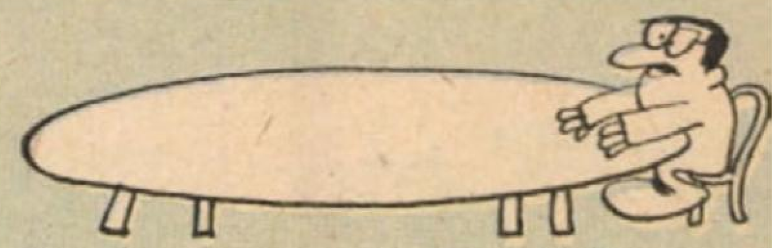
WASHINGTONI DIVAT

– A maxi politikája alatt mini programot visel ...

(„International Herald Tribune")

Javaslat

S akkor azt kérdeztem magamtól:

— Van valakinek valamilyen javaslata?

— Nekem van — feleltem a kérdésemre.

— Tessék, Mikes elvtárs — mondtam magamnak, aztán kíváncsian, nagy érdeklődéssel figyeltem rám, mert néha nagyon eredeti javaslataim vannak.

— Szerény véleményem szerint a viták, kerekasztal-megbeszélések **nem mindig váltják be a hozzájuk fűzött reményeket. Nagyon sokszor csalódnunk kell, mert a részvevők vagy nem érintenek fontos, mindenkit érdeklő problémákat, vagy csak szőrmentén foglalkoznak velük. Az olvasó, rádióhallgató, tévénéző pontosan tudja, érzi, mikor kerülgetik a forró kását, és mikor esznek belőle.** Sajnos, legtöbbször csak kerülgetik. Óvatosan, megfontoltan, diplomatikusan.

— Térjen a tárgyra! — szóltam önmagamra.

Nem hagytam zavartatni magam.

— A viták, kerekasztal-konferenciák részvevői szakemberek, akik remekül ismerik a szakterületüket, ismerik a lehetőségeket, a múltat, a jelent és pontosan tudják: hol és mi a baj? A szakterületek vezetői ugyancsak tisztában vannak mindennel, hiszen ők a legtájékozottabbak: előttük nincs titok, mindent tudnak, ami a kulisszák mögött és előtt történik.

— Halljuk a javaslatot!

— Mindjárt rátérek arra is. Véleményem szerint helytelen, hogy ezekre a vitákra szakembereket hívnak meg. A szakemberek ugyanis — mivel mindent tudnak és ismerik az összefüggéseket — óvatosabbak, megfontoltabbak és diplomatikusabban fogalmaznak. Tegyük fel, hogy a léghajózás ügyében hívnak össze egy kerekasztal-konferenciát. Ha erre a megbeszélésre léghajózási szakembereket hívnak meg, a vita egészen biztos unalmas lesz, mert a szakemberek nem mernek őszintén, bátran hozzászólni a témához. Ők a későbbiek folyamán is léghajózni akarnak, és ha nagyon szókimondóak, nagyon bátrak, könnyen megeshet, hogy se lég, se hajó ...

— És mi a javaslata?

— Azt hiszem, most már nyilvánvaló. A léghajózási kerekasztal-megbeszélésre hívjanak meg sport-szakembereket. Azok nem fognak óvatoskodni, köntörfalazni, ha a léghajózásról lesz szó. Felvetik a legkényesebb problémákat is. A sport-vitákra viszont nem sportolókat, sportújságírókat, sport-szakembereket kell összeverbuválni, hanem képzőművészeket és képzőművészettel foglalkozó kritikusokat. Azok majd kipakolnak. Nem fognak udvariaskodni, ködös kijelentéseket tenni. Nem. Ők majd őszintén megmondják, ami a szívükön fekszik.

— Humorügyben kik a legilletékesebbek? — kérdeztem önmagamtól.

Némi gondolkodás után azt feleltem:

— Talán a temetkezési szakemberek. Gyászhuszárok, siratóasszonyok. Ők majd nyíltan, kertelés nélkül elmondják: mik a humor alapvető problémái?

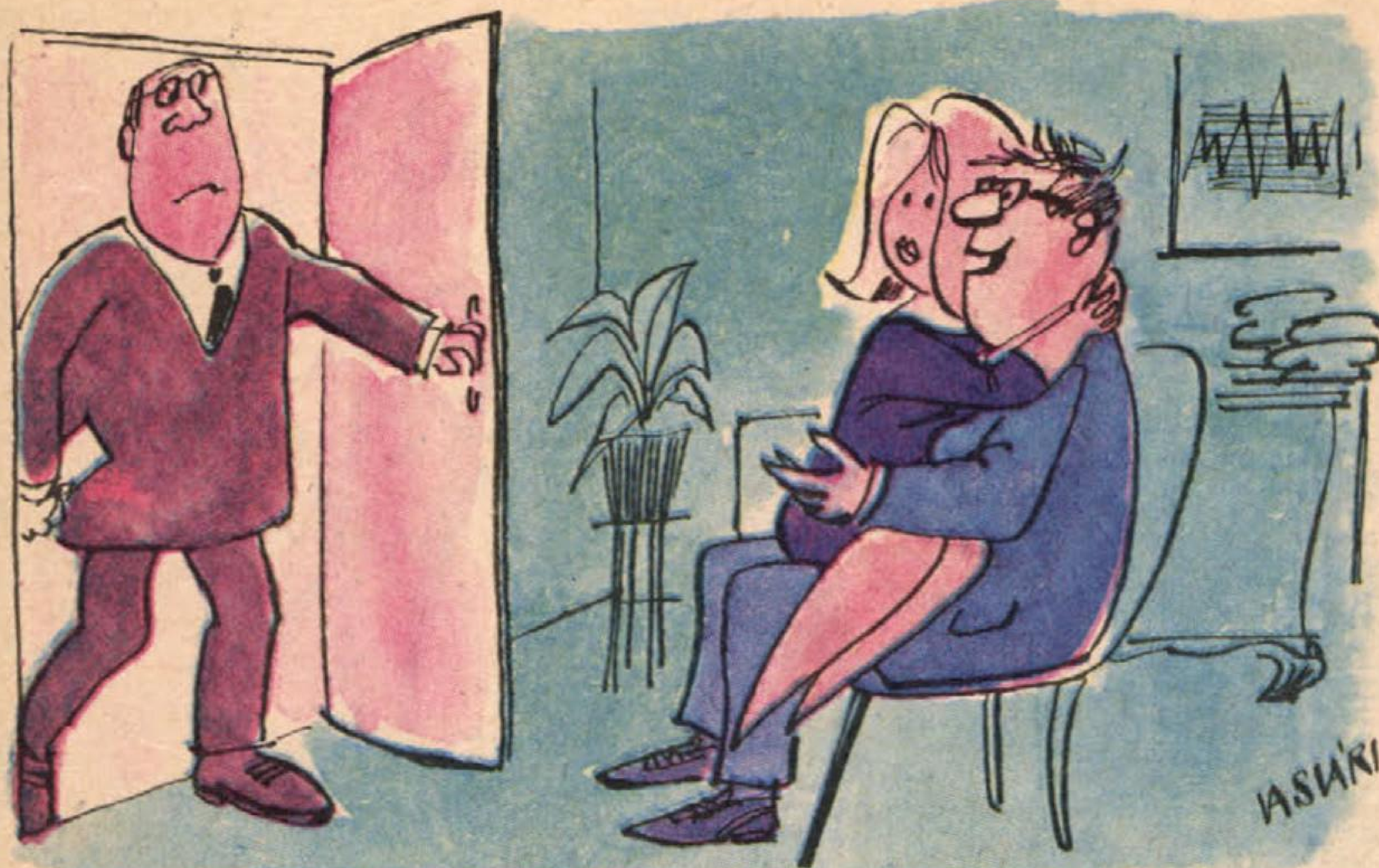
— Javaslatát megfontolás tárgyává tesszük — mondtam önmagamnak.

Ó, ezt már ismerem, ez azt jelenti, hogy sose lesz belőle semmi. Legszívesebben még egyszer felszólaltam volna, de már nem lehetett, berekesztettem az értekezletet, amelyen csak én vettem részt.

De egy emberként!

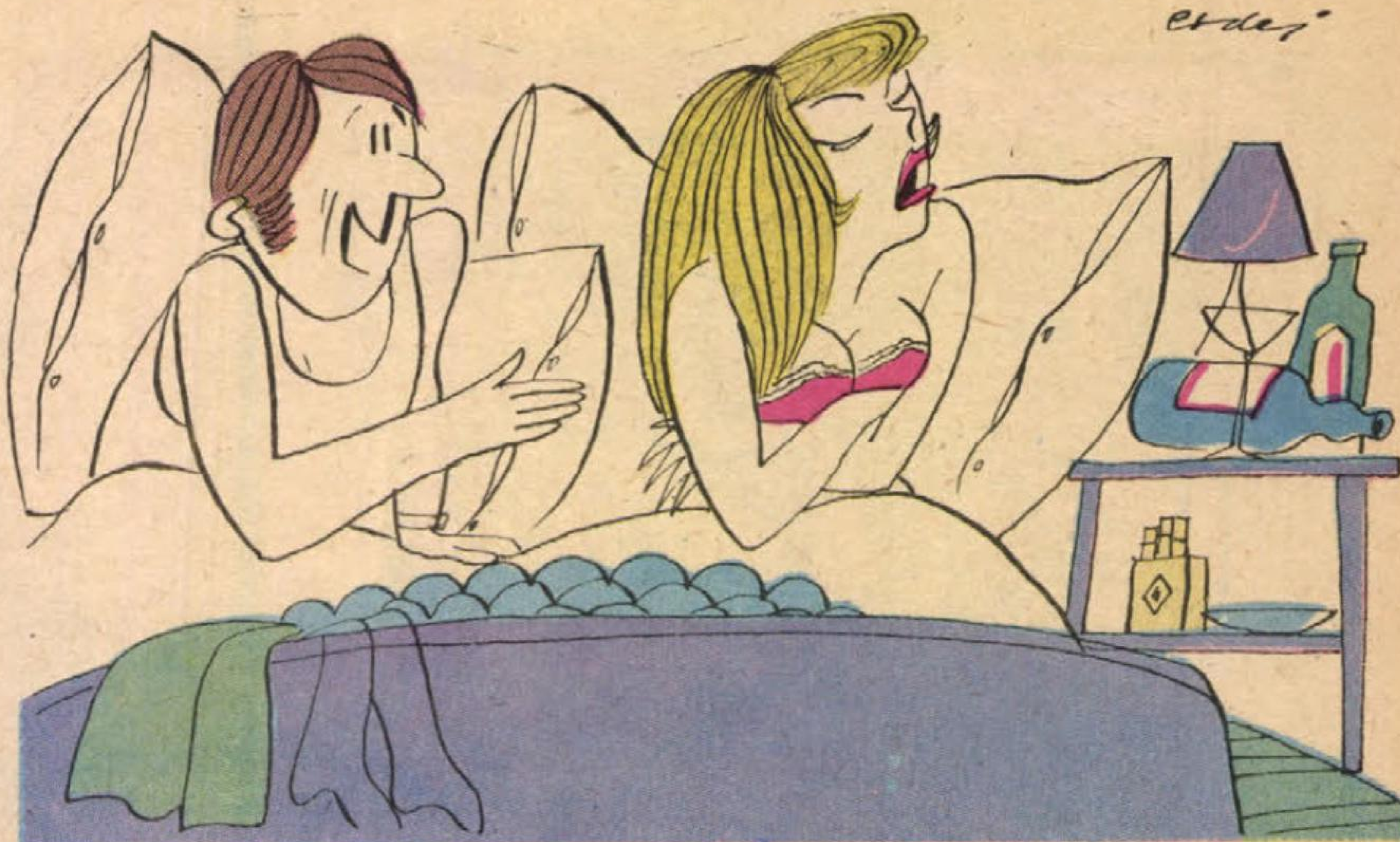
Mikes György

BEMUTATKOZÁS

– Szervusz! Ez a hölgy a titkárnőm első helyettese...

JÓL NEVELT LÁNY

– Elnézést, elfelejtettem bemutatkozni. Pista vagyok.
– Ágyban nem ismerkedem...

AZ ELSŐ TÁVFŰTÉS

– Minden este megjelenik és reggelig melegünk van.

ELÉGEDETLEN DIÁK

– Szép, szép, hogy ötöst kaptam, de tárgynyeremény nincs?

TAKARÍTÁS

A MESTER

Feszült figyelemmel olvastam a Délutáni Harsonában megjelent hirdetést:

ELEKTROMOS HÁZTARTÁSI KÉSZÜLÉKEIT, RÁDIÓJÁT, TELEVÍZIÓJÁT, VÍZCSAPJÁT, BOJLERÉT JUTÁNYOS ÁRON ELRONTJA, MAJD GARANCIÁVAL MEGJAVÍTJA BRENNBERG ÁGOST KISIPAROS. FEHÉRSZEDER UTCA 1/D.

Habozás nélkül a helyszínre siettem. A pinceműhelybe tizenhét lépcső vezetett. Az alacsony, kissé pocakos mester barátságosan fogadott.

— Miben állhatok rendelkezésére?

— Lenne egy-két megbízásom. Például a televíziókészülékem tökéletesen működik.

A mester fölényesen mosolygott:

— Önnek szakemberrel van dolga. Néhány mozdulat, és a készülék garantáltan süket és sötét lesz. Huszonnégy órán belül pedig tökéletesen helyrehozom a masinát.

— Azonkívül a gázbojlerom is teljesen hibátlan. Több mint egy éve használom és semmi okom panaszra.

— Nyugodjék meg, előttem nincs lehetetlen. Ön elszív egy cigarettát s én a bojlert úgy elrontom, hogy megesküszik: itt már nincs segítség. S ekkor én csodát művelek. A bojler majd jobban működik, mint új korában.

— Előre is hálás vagyok. Tehát megegyeztünk. Nem fogom sajnálni a munkadíjat, de árulja el: mi a jó ebben a megrendelőnek? Ön előbb elrontja s csak azután javítja meg a készüléket.

A mester gőgösen nézett rám:

— Látom, nincs túl nagy fantáziája. Na jó, elmagyarázom. Persze, nem lesz újdonság, amit mondok. Mint ön is tudja, sok probléma van a szolgáltató iparral. A lakosság gyakran hetekig hiába várja a szerelőt. Igaz?

— Igaz.

— A készülékek pedig a legváratlanabb időpontokban mondják fel a szolgálatot. Igaz?

— Igaz — válaszoltam alázatosan.

— Namármost! Amíg az ipar nem gyárt tökéletes minőségű termékeket, a fogyasztó tudja, hogy előbb-utóbb elromlik a masinája. Tegyük fel, hogy egy tévékészülék öt perccel egy iz-

galmas krimi előtt romlik el. Katasztrófa! Nem szabad a véletlenre bízni a várható „meghibásodást". Nem szabad a sors kényekedvére bízni, mikor romlik el az az izé. Én átlag félévenként, a megrendelő felkérésére, elrontom a gépet, garanciával, de aztán újab fél évig tökéletesen szuperál a szerkezet.

— Zseni! Kizárólag ez a jelző illik a mesterre! — hajoltam meg előtte.

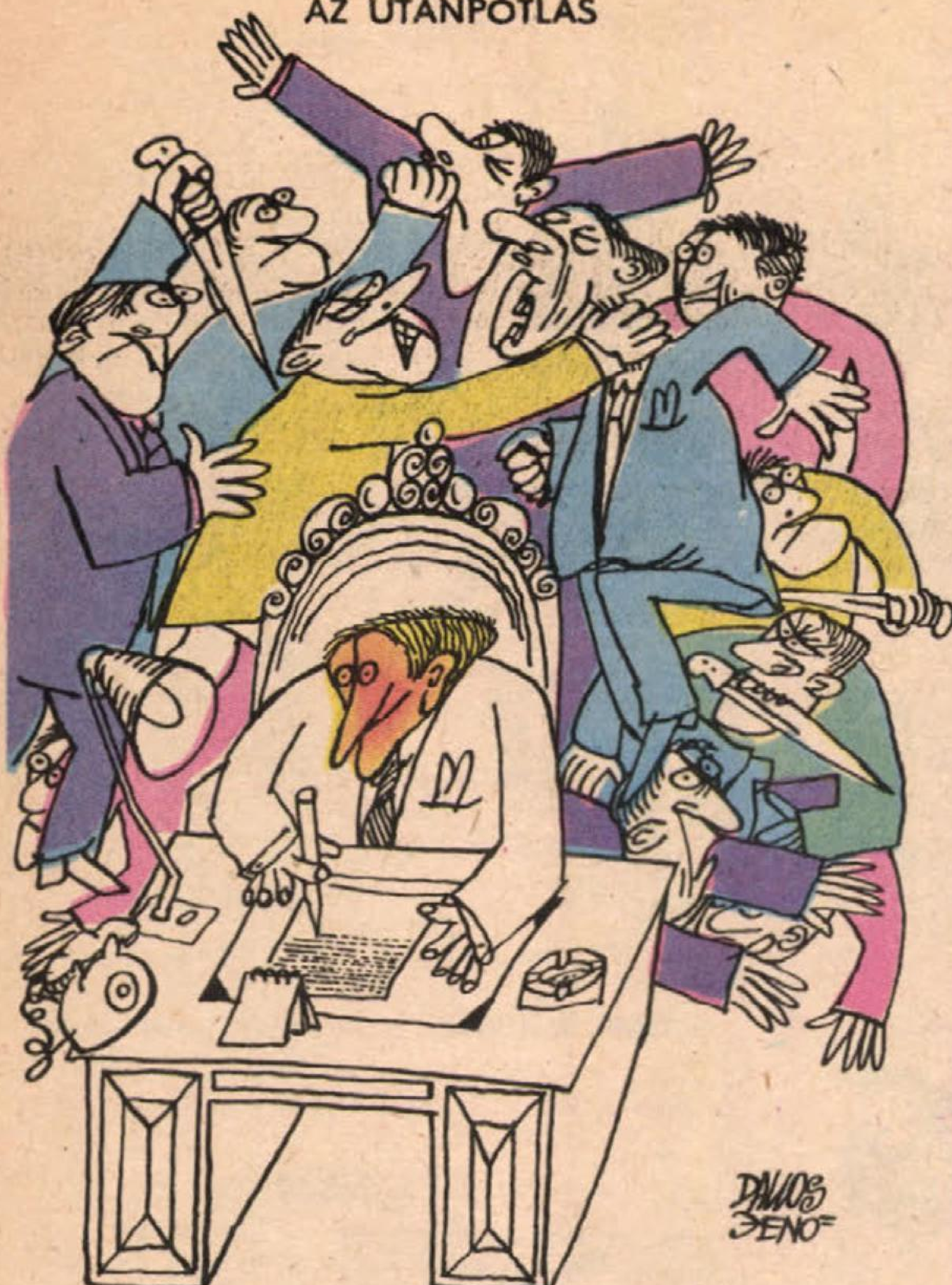
Felberregett a telefon. A vonal túlsó végén izgatott női hangot hallottam:

— Könyörgöm, S. O. S.! Siessen! A mosógépem már hetedik hónapja tökéletesen működik, tehát bármelyik percben baj lehet vele...

— Ne nyúljon hozzá, azonnal ott leszek a helyszínen! — kiáltotta a mester, majd autójába vágta magát és elszáguldott elsősegélyt nyújtani...

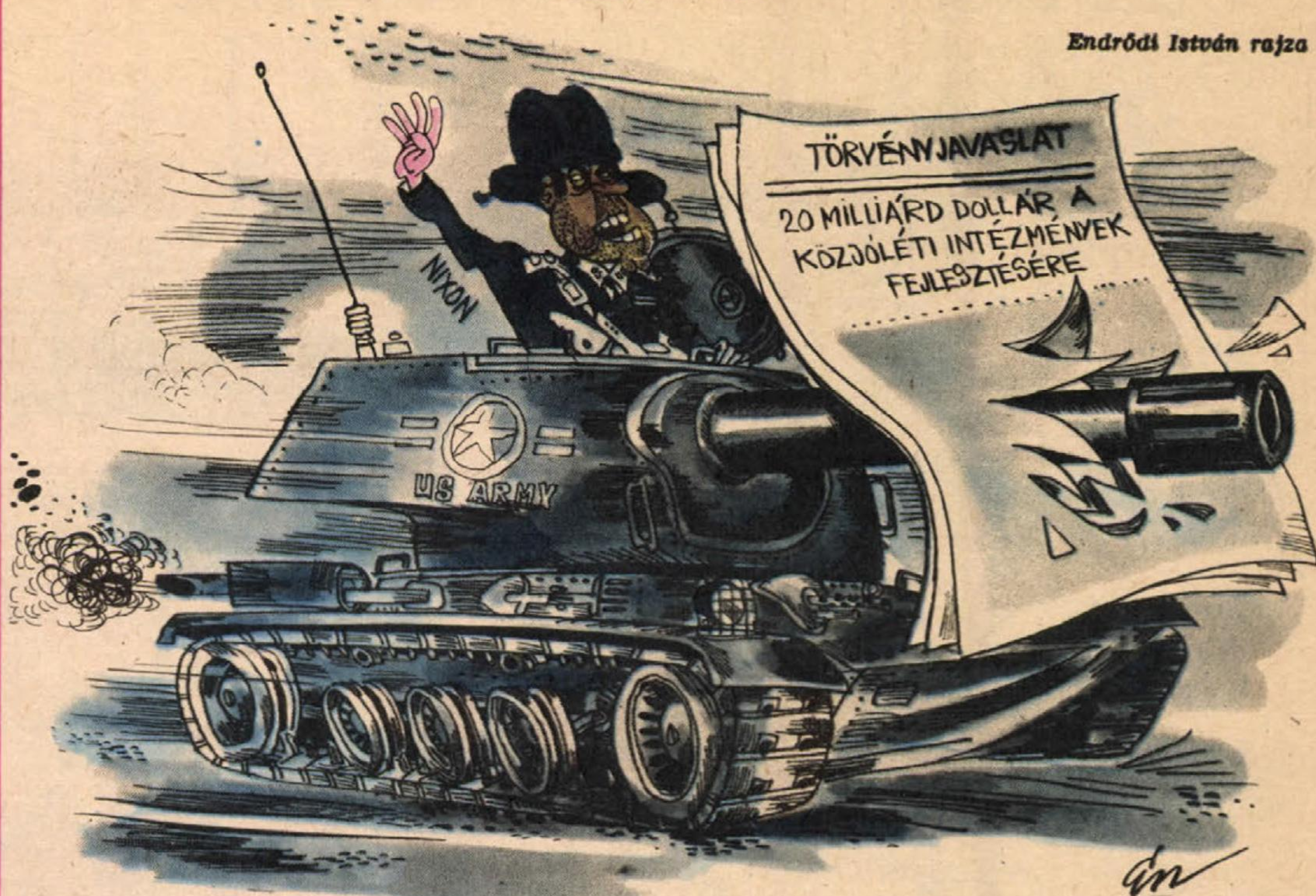
Galambos Szilveszter

AZ UTÁNPÓTLÁS

AZ ELNÖKI VÉTÓ

Endrődi István rajza

– Ezt sikerült megfúrnom!

A TINTIZMUSTÓL A NYALIZMUSIG

— Ha egy héten belül nem jelentkezik egy új izmussal — fenyegette Arthur Jougory, a párizsi *Kék Pacni* képcsarnok tulajdonosa Anatole Tova-Lohole-t, a világhírű avantgard-festőt — nem újítom meg a szerződését.

Az ötvenesztendős Tova-Lohole kétségbe volt esve. Élete, pályája, kenyere, betevő falatja a könyörtelen kizsákmányolótól függött. Arthur Jougory nem ismert sem embert, se istent, se családot, se barátot, neki csak a pénz számított. Anatole már több évtizede a rabja volt: még húszéves korában tíz évre szóló rendszeresen megújított szerződések keretében adta el magát a kíméletlen Harpagonnak, azzal a feltétellel, hogy, ha minden újító művét a képkereskedő aknázhatja ki, bizonyos tisztes összegű havi apanázst kap tőle. Nagyon hosszú ideig nem volt baj: Anatole Tova-Lohole egymás után kreálta az új piktor-módszereket, amelyek feltűnő, sőt már-már forradalmi sikereket biztosítottak neki, de főleg persze Jougorynak, bősz kizsákmányolójának.

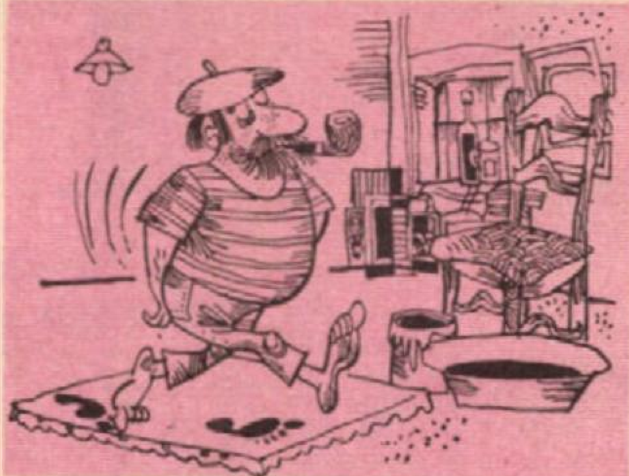
TINTIZMUS

Anatole egyik leghíresebb újító irányzata a *tintizmus* volt, amelynek lényege (mint azt a jobb művészettörténeti lexikonok említik) abból állt, hogy Anatole teleszívta a töltőtollát, majd a fehér vászonra fröcskölte egész tartalmát. Különösen annak a — kissé merész képzettársítással — *Szentivánéji álom*-nak lett nagy sikere, melyen egy központi foltmag körül repdeső-libegő tündérfátyol-foltok voltak láthatók.

TALPIZMUS

Persze, a divat törvényei könyörtelenek, és *Mode* istennő malmai sebesen őrölnek. Az egy évig virágzó *tintista* tevékenység után Tova-Lohole-nak, aki ekkor már eléggé ismert piktor volt, új ötletet kellett kiagyalnia. Ebből lett a *talpizmus*. Erről az *Esztétikai Kislexikon* így nyilatkozik: „*Talpizmus:* a francia, később pedig az amerikai és az ausztráliai avantgard kö-

rében virágzó új festészeti irányzat, amelyet a párizsi Anatole Tova-Lohole (szül. 1910) alapított, és amelynek az a lényege, hogy a művész festékes lavorba mártja mezítelen talpát, s aztán, miután egy átmeneti edénybe lecsepegtette róla a fölös folyadékot, a fehér vászonra tapos vele. A talpnyom művészi körvonalai nagyon érdekes és értékes absztrakt ábrákat alkotnak a vásznon."

LÁBBELIZMUS

Persze, ez sem tartott soká. Tova-Lohole először egy újabb változattal kísérletezett, amelyet elnevezett *lábbelizmusnak:* immár nem a talpát, hanem a recés gumicipőjét, kalocsniját és egyéb lábbelijét mártotta festékbe, s ezt nyomta a fehér lapra, illetve vászonra. Ez esetben azonban a kép nem volt eléggé változatos, kissé egysíkú, sőt már-már unalmas volt, hiszen a lábbeli szigorú szabványokhoz alkalmazkodó iparcikk, míg az emberi talp lenyomata, akár az ujjlenyomat, végtelen variációkat rejt magában.

TEXTILIZMUS ÉS PLAKÁTIZMUS

A lábbelista törekvések csakhamar megfeneklettek. Anatole ekkor kitágította működésének a területét, egy időre abbahagyta a szigorúan vett piktúrát, és merészebb műfajokhoz fordult, amelyeknek az alapja a *collage*, a vászonra való ragasztás. Először a *texti-*

lizmust eszelte ki: színes rongyokat ragasztott a vászonra. Mikor ez a divat is elmúlt, Jougory úr biztatására kiagyalta a *plakátizmust*, amelyet elég hosszú ideig kultivált azon egyszerű oknál fogva, hogy ez volt a legköltségmentesebb művészi tevékenysége: a nyersanyag semmibe sem került, mert az utcákon csatangolva a különféle színes plakátokból le-letépett egy darabkát, otthon „montírozta" őket, vagyis felragasztotta a falragaszfoszlányokat egy rajzlapra, vagy — ha takarékoskodni akart — egy újságlapra, s máris megszületett a plakátista kép. A plakátizmusról egyébként nemcsak a lexikonok emlékeznek meg: Alain Toudaléquoche doktori disszertációt is írt róla: *Újszerű plakátművészeti törekvések a XX. században* címmel.

NYALIZMUS

Egyszer, amikor Anatoleék éppen spaghettit ebédeltek, a szülők olaszosan, sajttal és paradicsommártással, a gyerek pedig kakaóval, Patricknak — aki már ötéves volt — annyira ízlett az étel, hogy a végén felemelte a tányért, és, miután már magát a tésztát jóízűen elfogyasztotta, a vajas-kakaós lét kezdte nyalni a tányérból. Eme tevékenysége közben, amikor még aránylag elég sok lé volt az edényen, egy pillanatra megpihent, ismét letette a tányért az asztalra és megszólalt:

— Nézd apu, kétpúpú teve!

Anatole a tányérra pillantott, s valóban: a pá-

kosztos kisfiú nyelve nyomán kialakult véletlen alakzat körvonalai, némi jóakarattal, kétpúpú tevére hasonlítottak. Tova-Lohole azonnal kikapta a tányért a sírva toporzékoló Patrick kezéből, beloholt a műtermébe ... és megszületett a *nyalizmus* ... amely még ma is virágzik.

Bajomi Lázár Endre

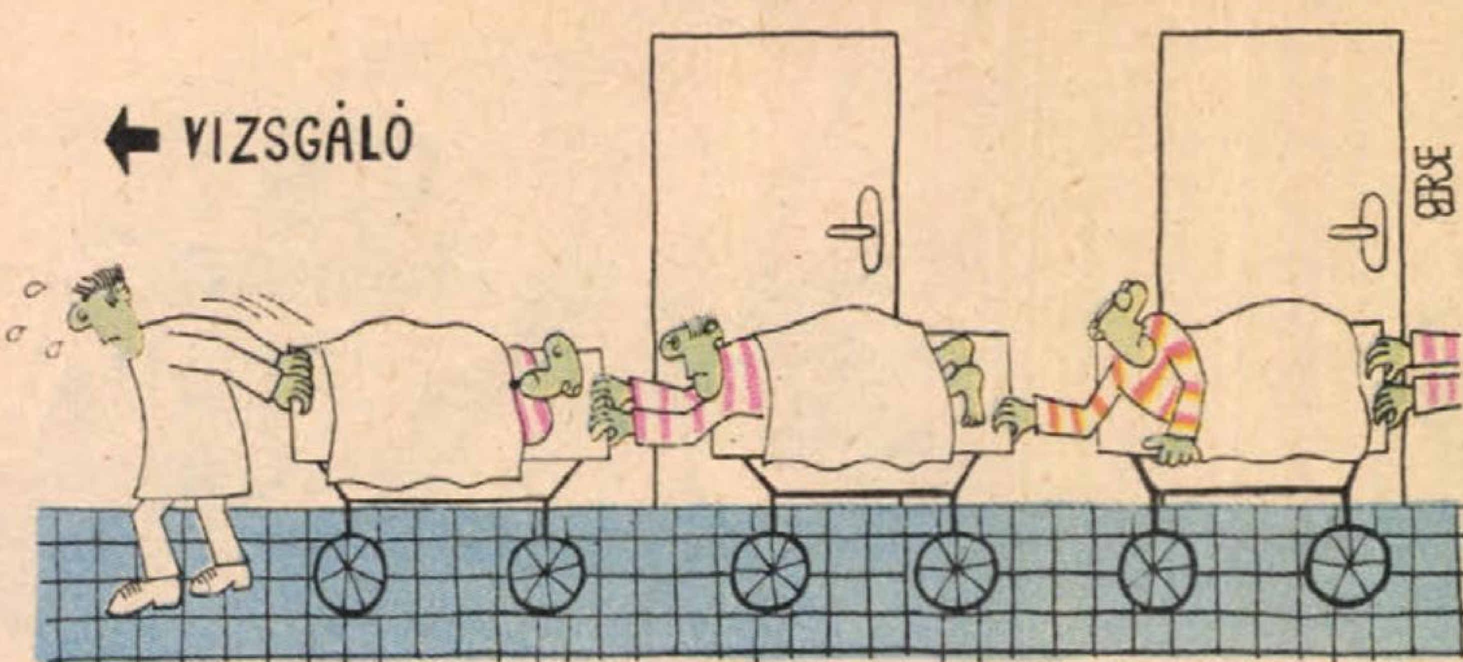
ELLENTÁMADÁS

CSALÁDI KAPOCS

KEVÉS A BETEGÁPOLÓ

ÉRVÉNYESÜLÉS

– Neki kell adni a legtöbb prémiumot!

ELSŐ OSZTÁLYÚ HELY

A MOSOLY-CSEKK

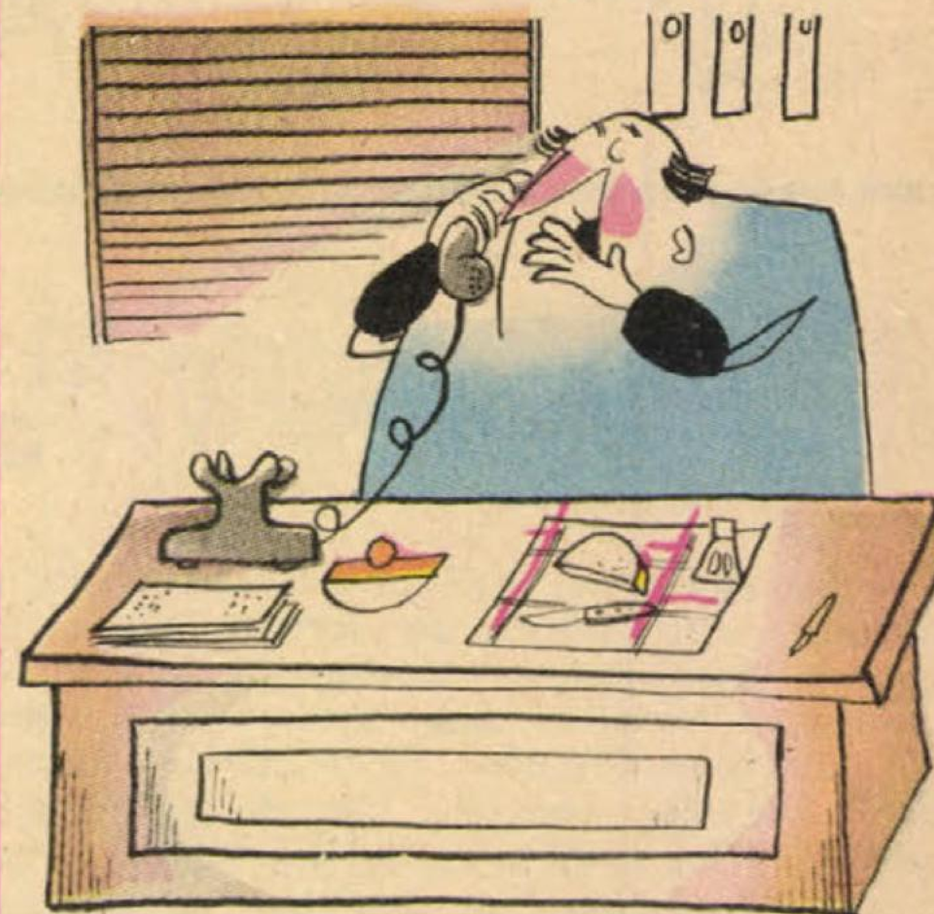
– Mit parancsolsz, mucuskám?

VESZETT RÓKÁKAT TALÁLTAK MAGYARORSZÁGON

– Gyere! Veszett!

A STRÉBER

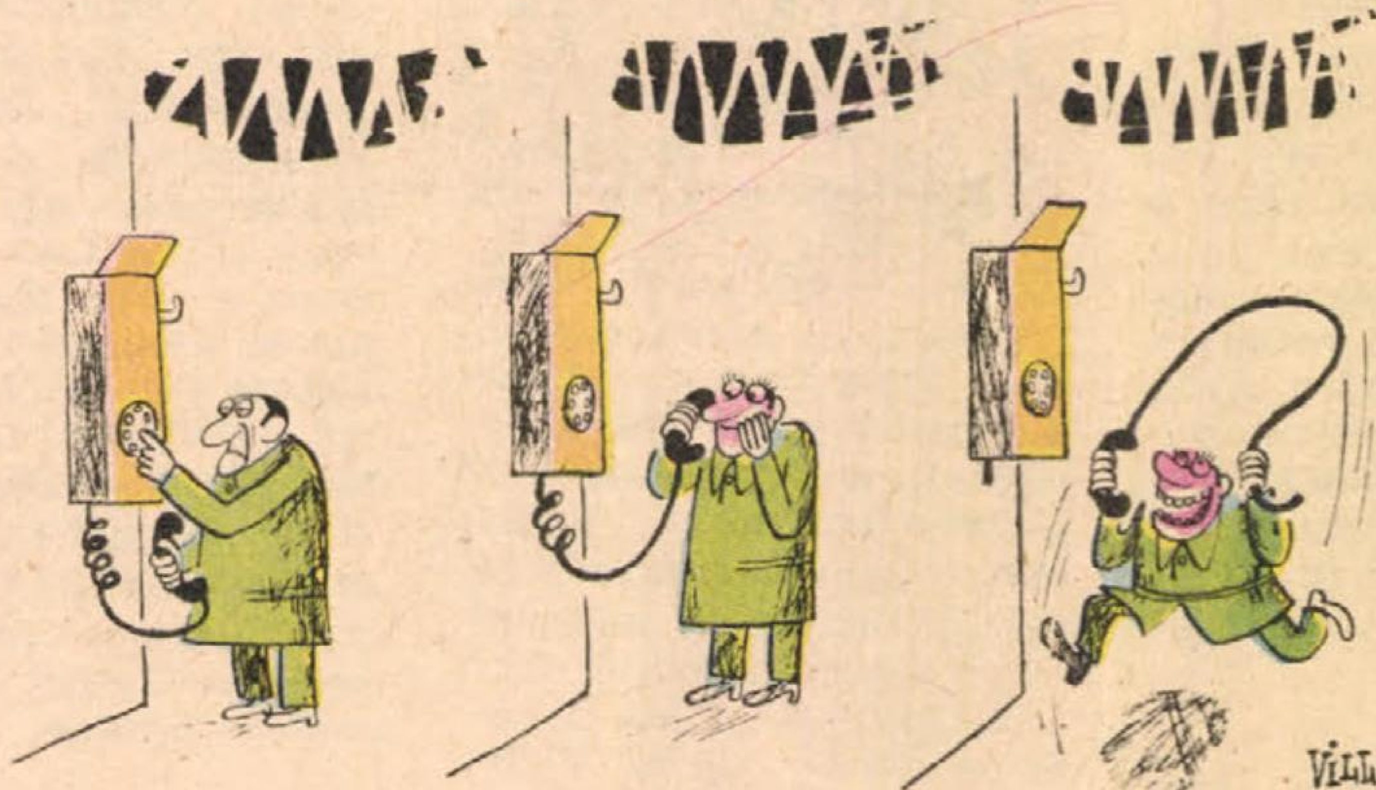
– Elnézést, igazgató kartárs, de hagymát reggeliztem!...

MAI GYEREK

– Azonnal menjünk a játékboltba!

ÖRÖMHÍR

AZ ELSŐ UTÁNFUTÓ

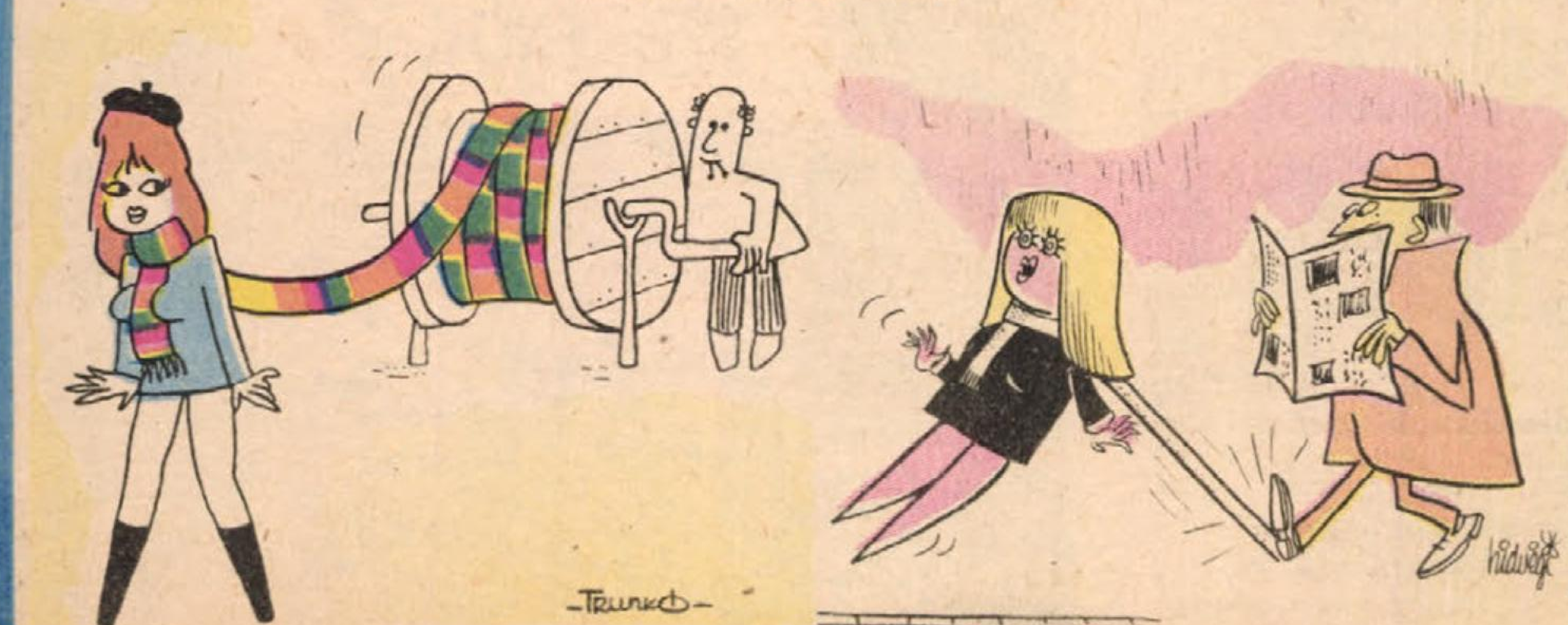

VÁLÁS UTÁN

– Ha újra férjhez megyek, én sem csinálok nagy esküvőt.

HOSSZÚ SÁL A DIVAT

RENDKÍVÜL BIZALMAS MEGBESZÉLÉS

Reklamáció

Kínos dolog reklamálni,
S azt hiszem, nem tévedek,
Hogy önök e nézetemmel
Nyilván egyetértenek.

Szót se szólok, ha ez, ha az
Egy dekával kevesebb,
Hisz száz vevő közül ez már
Éppen százzal megesett.

Ám egy tízes nem pár fillér,
Azt már szóvá teszem én,
S így alakult egy közértben
Az alábbi esemény.

Odaálltva a pénztárhoz,
Szóltam: „Pardon, kis madám,
Most számoltam meg a pénzem,
S nem stimmel, mi visszajár.

Nem kívánok ezirányban
Felhozni más érveket,
Csupán azt, hogy kegyed nálam
Tíz forinttal tévedett."

„Ugyan kérem! – vág szavamba –,
Jól adtam az összeget,
S ha már elment a pénztártól,
Felszólalni nem lehet.

Forgassa ki minden zsebét,
S majd egy tízest megtalál;
Még jó, hogy nem két hét múlva
Jön vissza, és reklamál."

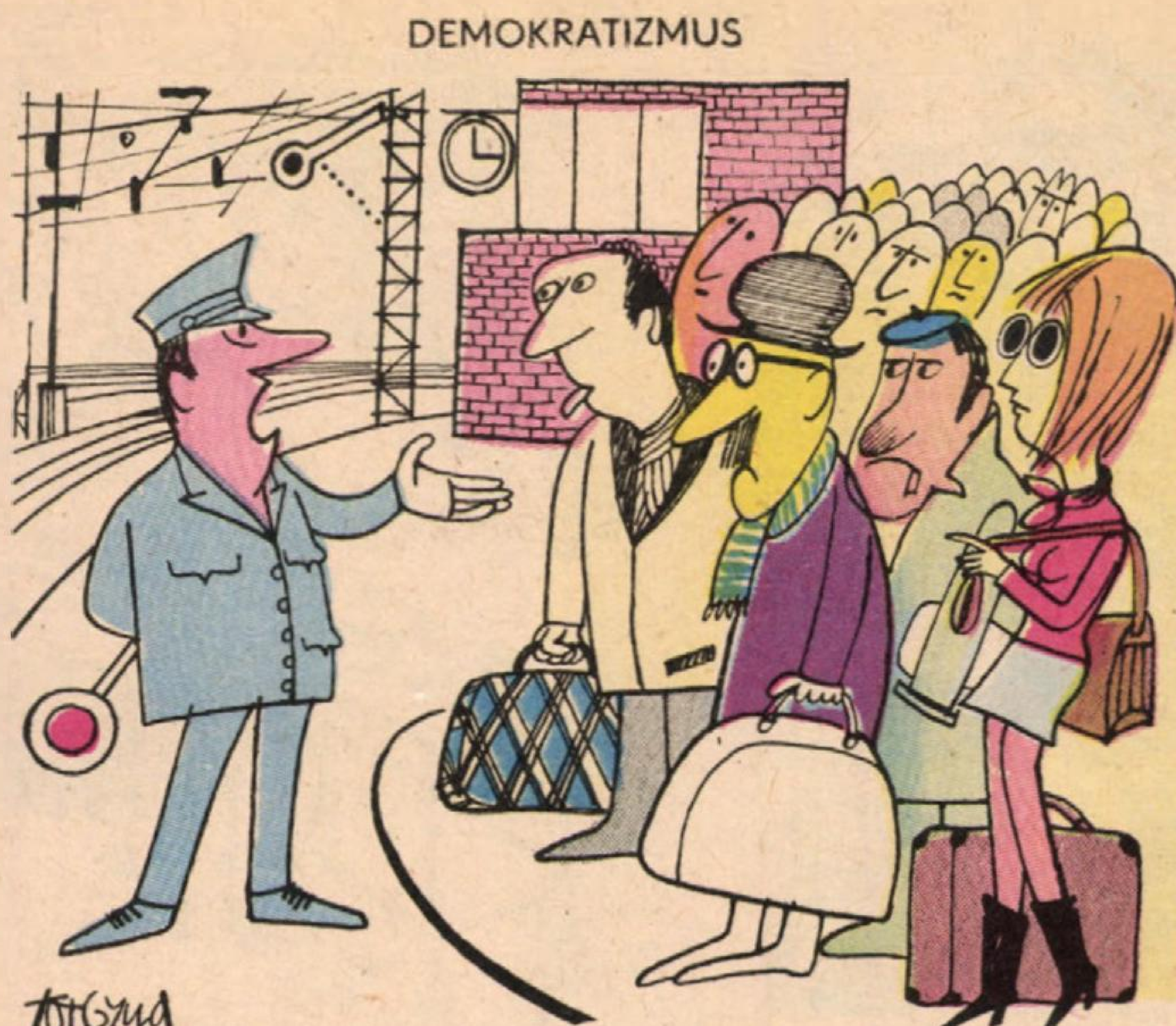
„Bocsásson meg – feleltem én –,
Ha megesett, megesett.
Vegye úgy, hogy szót se szóltam,
S felejtsük az esetet.

Búcsúzóul csak annyit, hogy
Nem ért engem semmi kár:
Többet kaptam tíz forinttal,
Mint amennyi visszajár."

Hódolattal hajoltam meg,
S azt hiszem, nem tévedek,
Hogy önök e gesztusommal
Nyilván egyetértenek.

Zsombok Zoltán

DEMOKRATIZMUS

– Kedves utasok! A vonatnak néhány órás késése van, addig vitassuk meg a Déli pályaudvar jövőjéről készített terveket!...

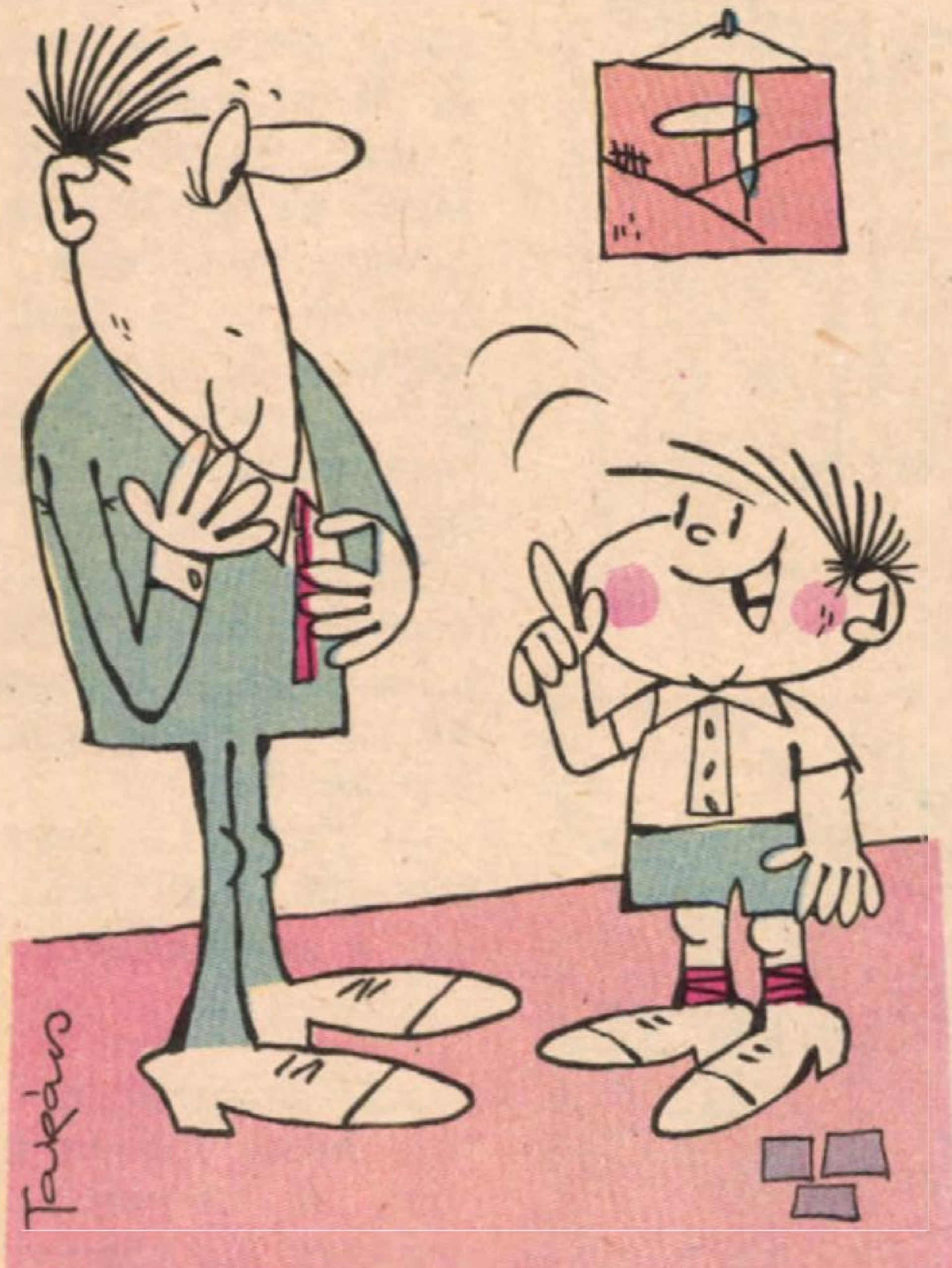
GYENGÉD CÉLZÁS

– Mondja, jó a mérlege? Ennyit nem hízhattam.

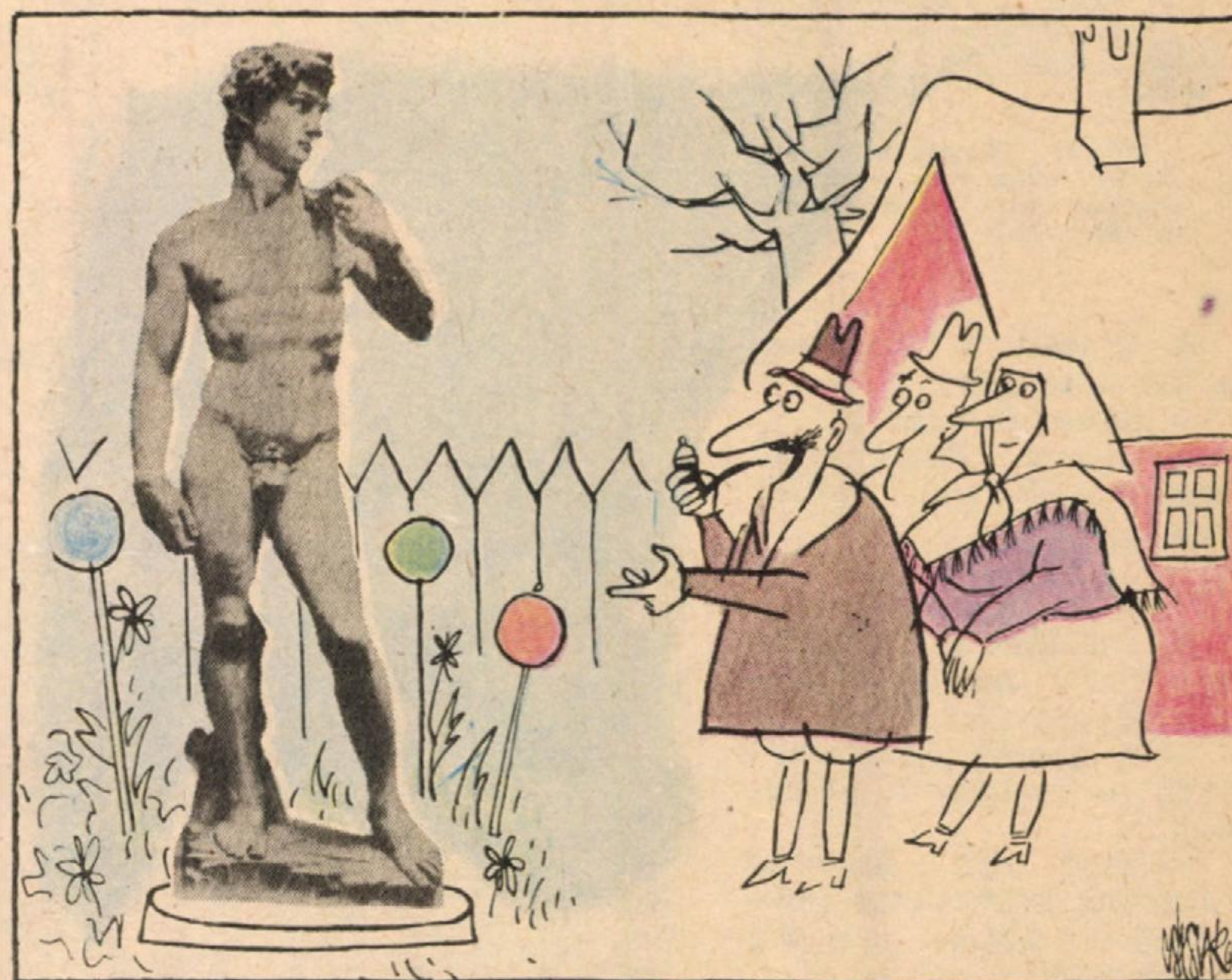
– Menjen be ide az italboltba. Itt mindig kevesebbet mérnek.

NAGY TERVEK

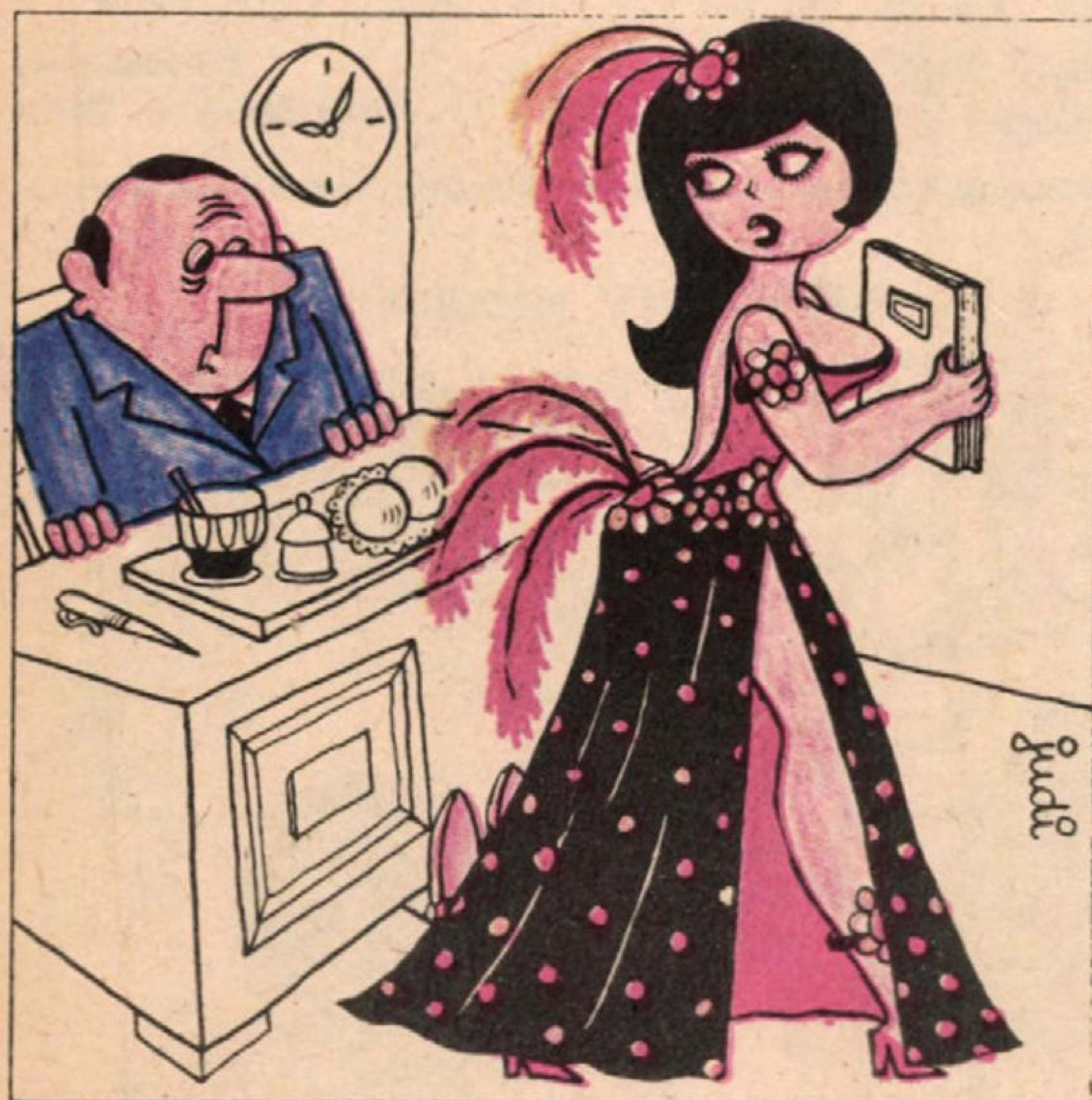
– Ha megnövök, elveszem az OTP lányát feleségül!

BÜSZKESÉG

– A sógort megüti a guta, ha meglátja az új kertitörpénket...

TÚLÓRA A BÁLI SZEZONBAN

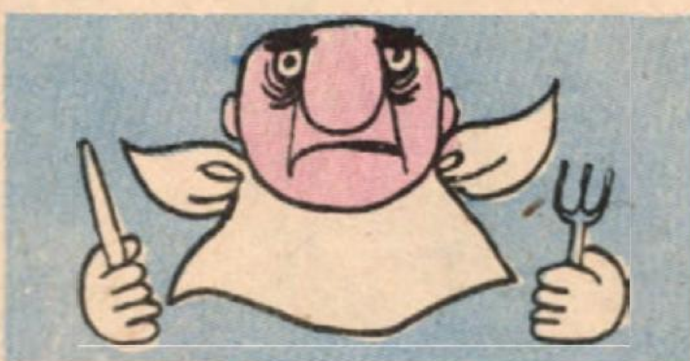
– Sajnos, már nincs időm hazamenni átöltözni!

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

Import viccek párizsi lapokból

Hangos, rossz modorú férfi ül be egy elegáns étterembe, ujjaival csattogtatva hívja a pincért, s az asztalkendőt a nyakába kötözi. Az üzletvezető, tovább nem bírván nézni, odasiet hozzá, s udvariasan meghajolva, így szól:

— Hajvágást vagy borotválást parancsol, uram?

A mennyország kapuja előtt asszonyok várakoznak bebocsátásra, ötvenes csoportokban. Szent Péter kihirdeti:

— Azok, akik megcsalták férjüket, nem jöhetnek be!

Az első ötvenes csoportból negyvenkilenc asszony bánatosan sarkon fordul és ballag visszafelé, egyetlen asszony marad csak állva a helyén. Szent Péter nézi, majd így kiált a távozó nők felé:

— Hé, asszonyok! Ezt a süketet is vigyék magukkal!

*

Két elefánt ül az állatkertben, hátukat egymásnak támasztva. Egy harmadik elefánt arra megy, s megkérdi:

— Mit csináltok ti itt ketten?

— Játszunk — mondja a két elefánt.

— És mit játsztok?

— Nem látod? Könyv-támaszt.

*

Látványosan dús keblű ifjú hölgy táncol a parketten alkalmi ismerősével, aki nem bírja levenni a tekintetét partnere mély dekoltázsáról, s gyöngéden belesuttogja:

— Ó, ezek a mélységek!...

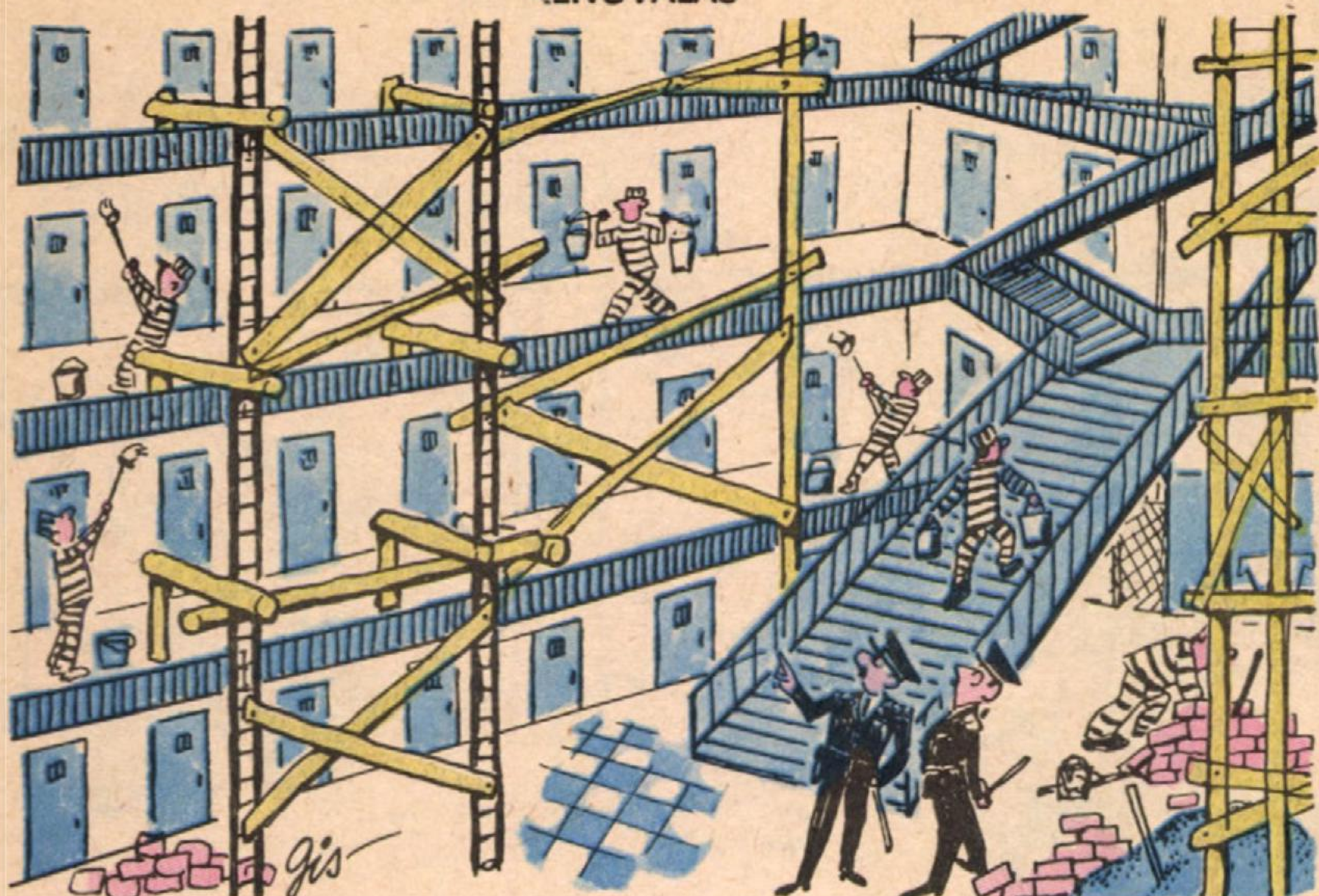
— Uram — mondja szelíden az ifjú hölgy —, ne hozzon zavarba. S főként, ne ismételje már megint.

— De hiszen nem szóltam egy szót sem! — mondja tiltakozva a férfi.

— Valóban? — csodálkozik el a nő, s ruhájának mély kivágásába nézve, elgondolkozva így szól: — Úgy látszik, a visszhang volt...

RENOVÁLÁS

– Olyan piszkos volt már ez a fegyház, hogy tisztességes ember be se tehette a lábát...

REMÉNYTELEN ESET

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

A zeneszerző megkérdi a kis táncosnőt:

— Szereti Wagnert?

— Ugyan! Azért mert egyszer víkenden voltam vele?

*

A szülészeti klinikán egy fiatal mama a telefonkönyvet kéri.

— A gyerek neve miatt kell, — mondja a nővérnek.

— Nem kell fáradnia! Mindjárt behozok egy zsebnaptárt! Abban rengeteg nevet talál...

— Nem érek vele semmit. Az apja nevét szeretném megtudni.

*

— Ennek a nőnek van a legszebb két lába a világon!

— Honnan tudod?

— Megszámoltam...

FURCSA SZEMPONT

– Szaktársak, nem a győzelem, hanem a részvétel a fontos!

KIS TÜKÖR

Az üzem vezetői tudomást szereztek róla, hogy X. Y. országos hírű szakember megbírálta őket. Mire az egyik munkatársat megbízták, hogy menjen el a szaktekintélyhez és kérdezze meg, mit javasol, milyen intézkedésekkel lehetne a bajokon segíteni.

A munkatárs elment, visszajött s beszámolt a hallottakról. A beszámolót a következőképpen fejezte be:

— Szóról szóra ezt mondta, csak nem ezekkel a szavakkal.

*

Az üzemrészleg vezetője hibát hibára halmozott. A termelési értekezleten keményen megbírálták az elkövetett hibák miatt. Aztán minden szem rá szegeződött, várták, hogy önkritikát gyakoroljon.

Mély lélegzetet vett, mint aki hideg vízbe ugrik, majd így kezdte az önkritikát:

— *Hát elvtársak, az ember is megbotlik néha, pedig négy lába van és ló.*

*

A nagy hófúvások után első autóbusz indul a Dunántúlon. Tömérdek az utas, vadul tolonganak. Megszólal a vezető:

— Csak szorosan, elvtársak, szorosan. De nem élivel ám, hanem lapjával.

*

A lány Szeged környékén ment férjhez. Ott szülte, ott nevelte kisfiát. Négyéves korában felhozta Pestre, a nagymamához. A nagymama imádta a fiúcskát és gyakran labdázott vele. Egy alkalommal a labda elgurult, a gyerek nem látta, megkérdezte:

— *Hol a labda?*

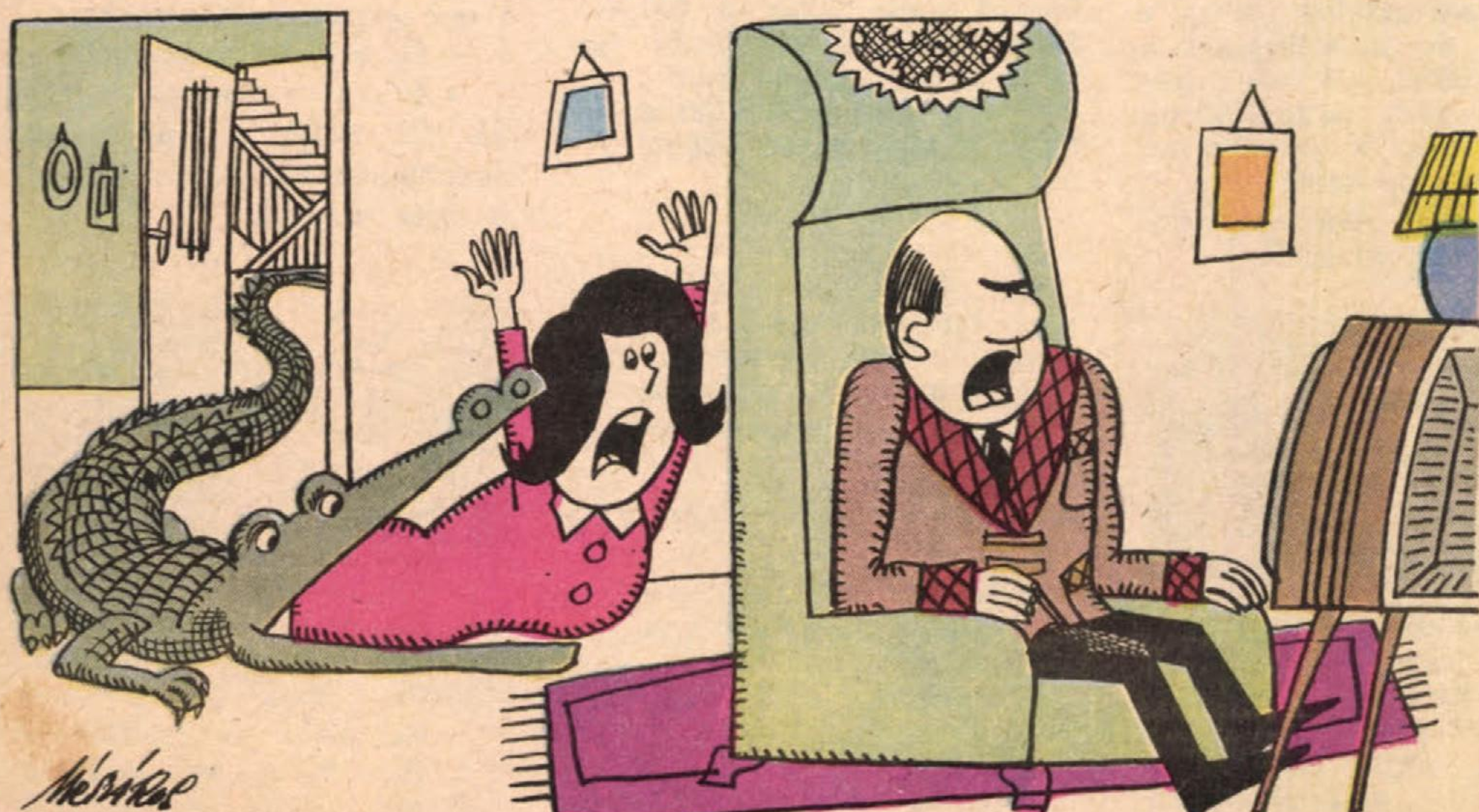
— *Ott van, mögötted.*

Mire a gyerek:

— *Nem öttem mög.*

Kolozsvári Grandpierre Emil

A FÉRJ

– Fiacskám, legalább ezt a műsort hagyd végignézni!

ELKESEREDETT NEBULÓ

– Rossz ez a kísérleti tankönyv. Ebből se tudok tanulni...

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT: MIRE EMLÉKEZNEK 1945-BŐL?

Szűr-Szabó:

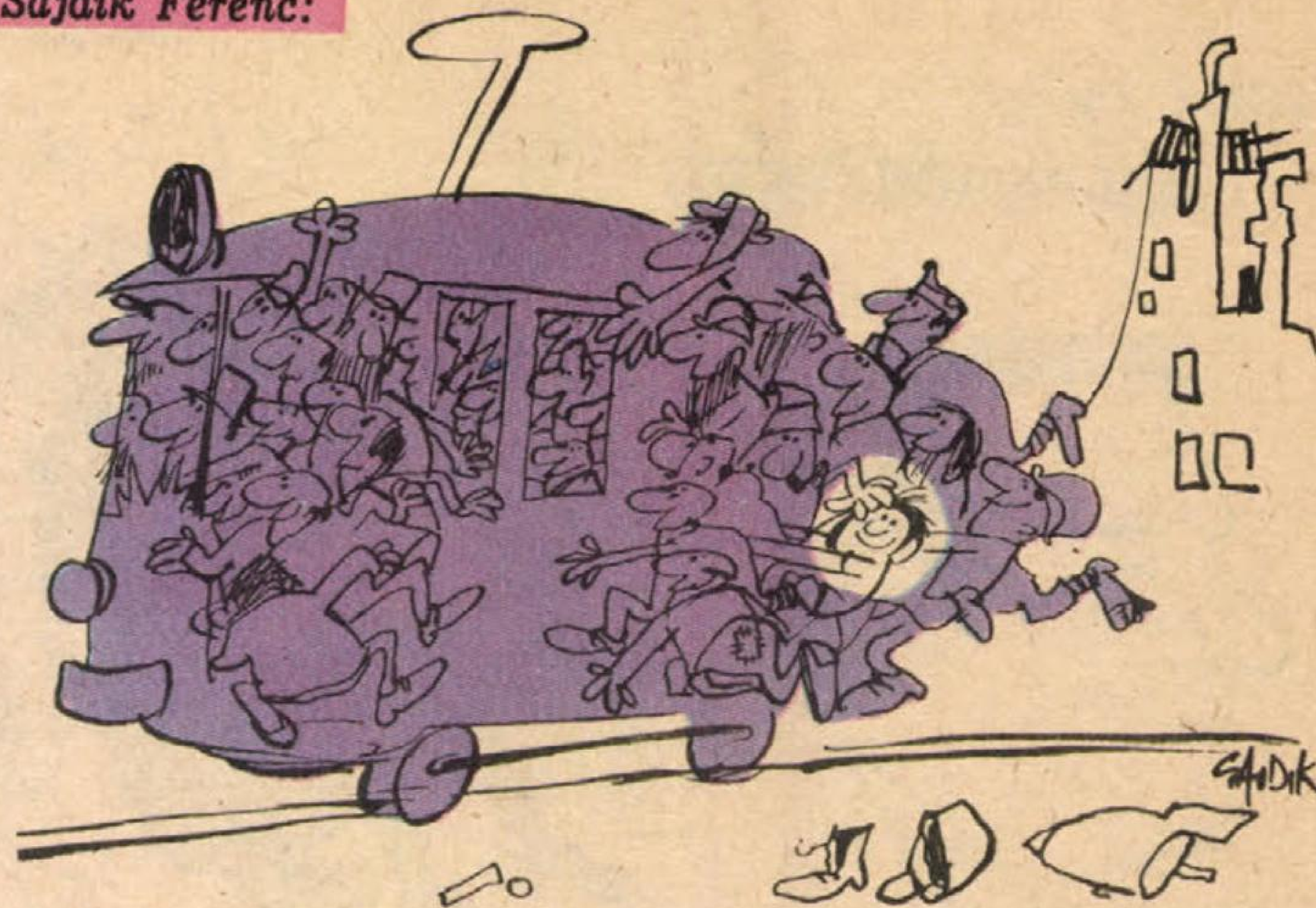
– A barátaim nem akarták elhinni, hogy lesz itt még beat-mise...

Pusztai Pál:

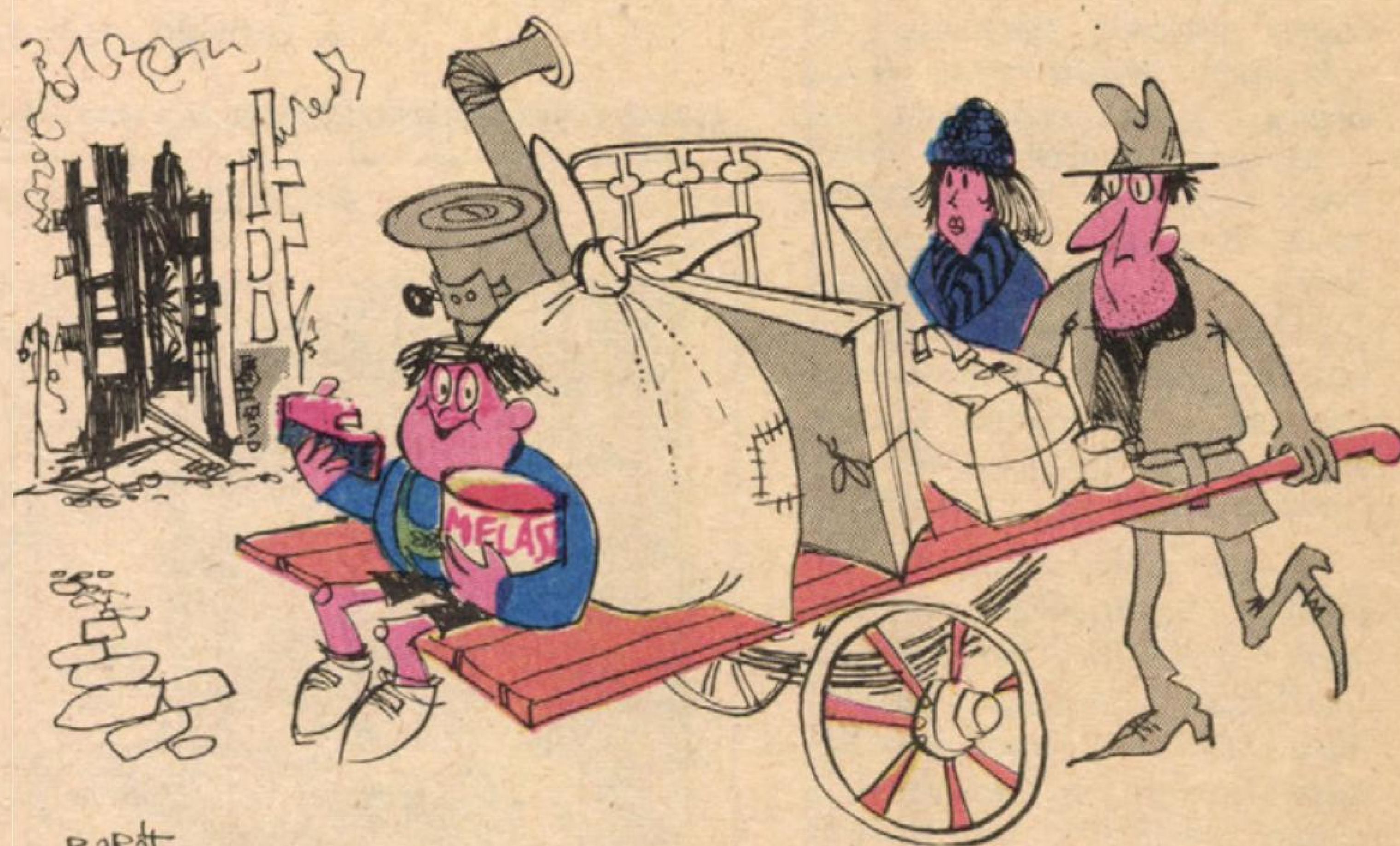
– Az első fizetésre: két darab krumpli, egy darab sárgarépa, egy darab cékla és fél darab zeller.

Sajdik Ferenc:

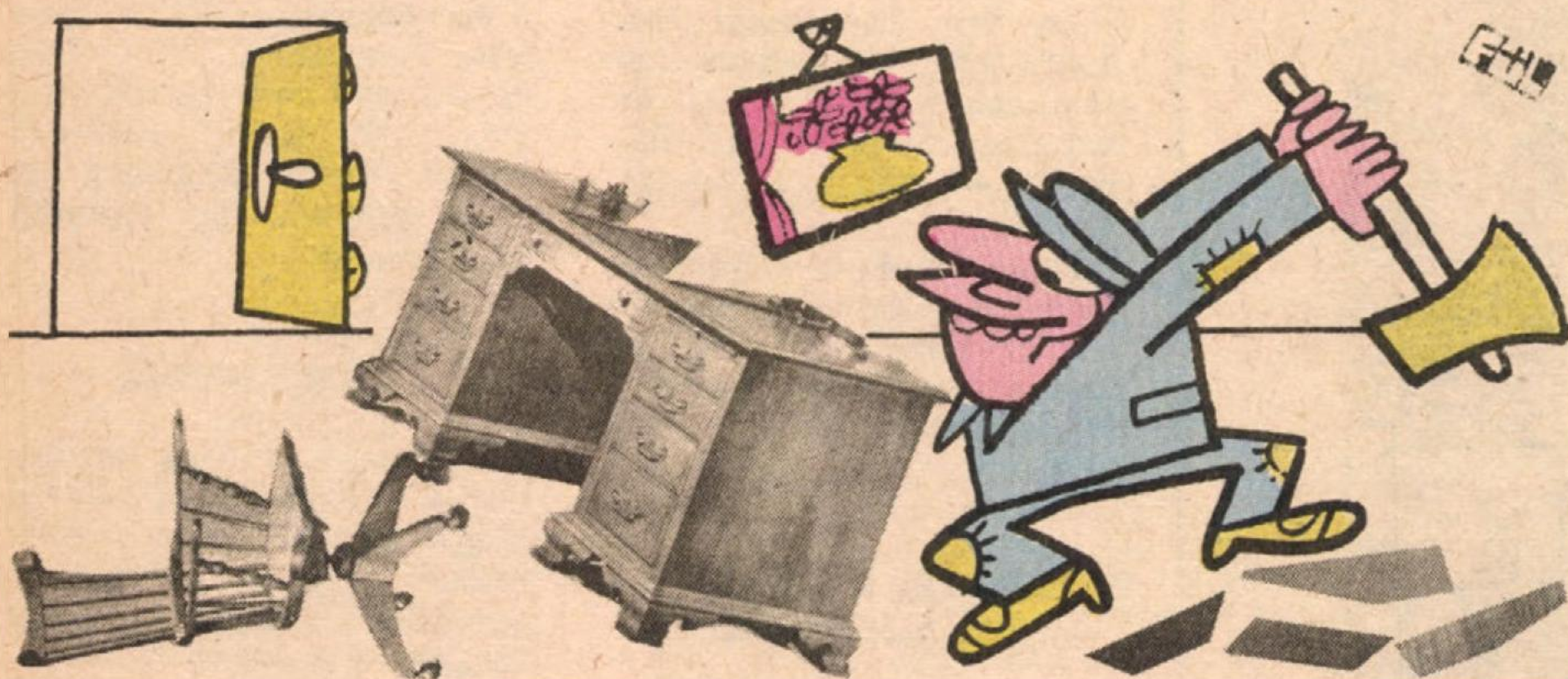
– Felfértem az első villamosra. Isteni volt!

Barát József:

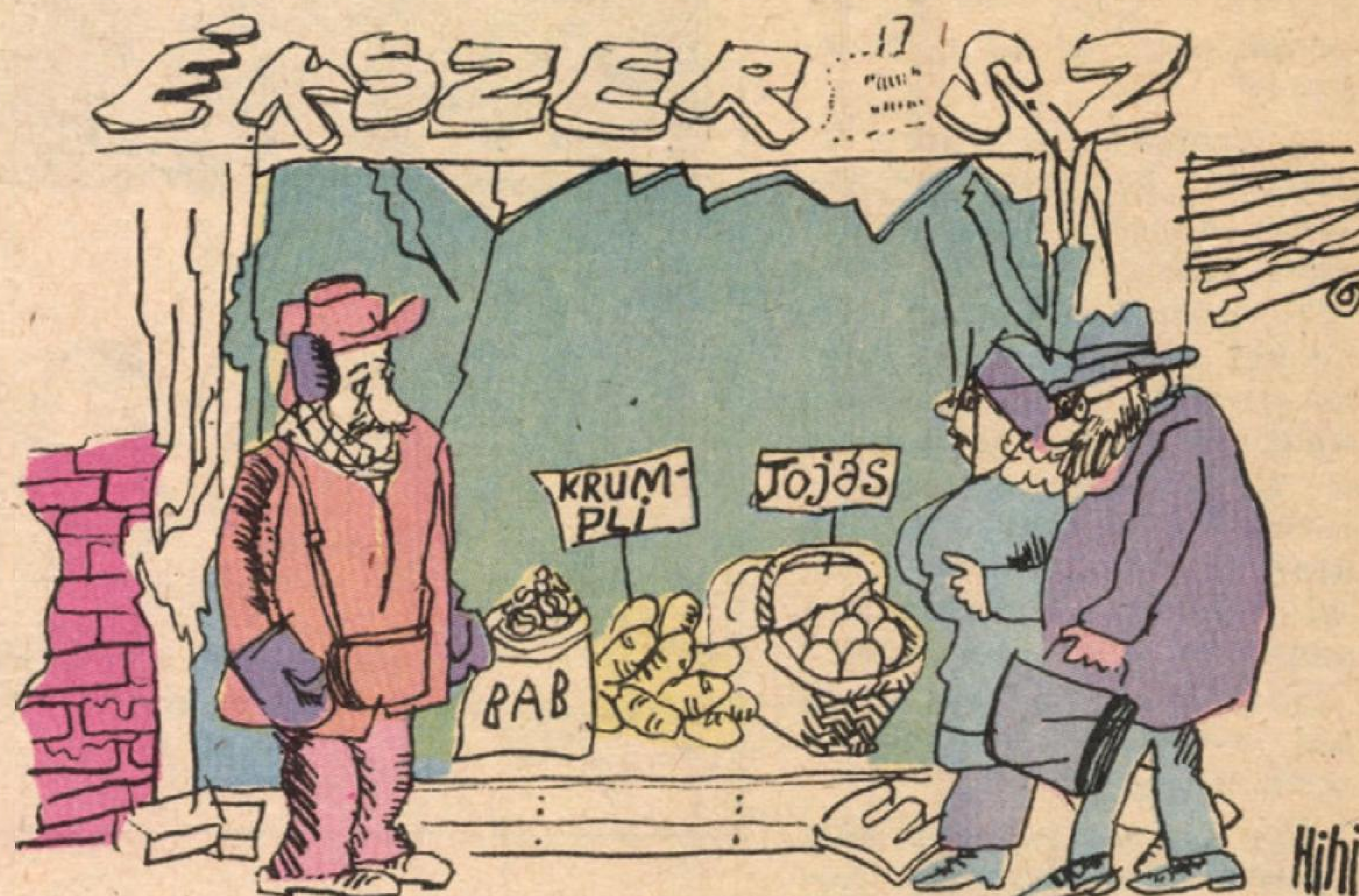
– Az édes életre! Mindössze ötéves voltam.

Fülöp György:

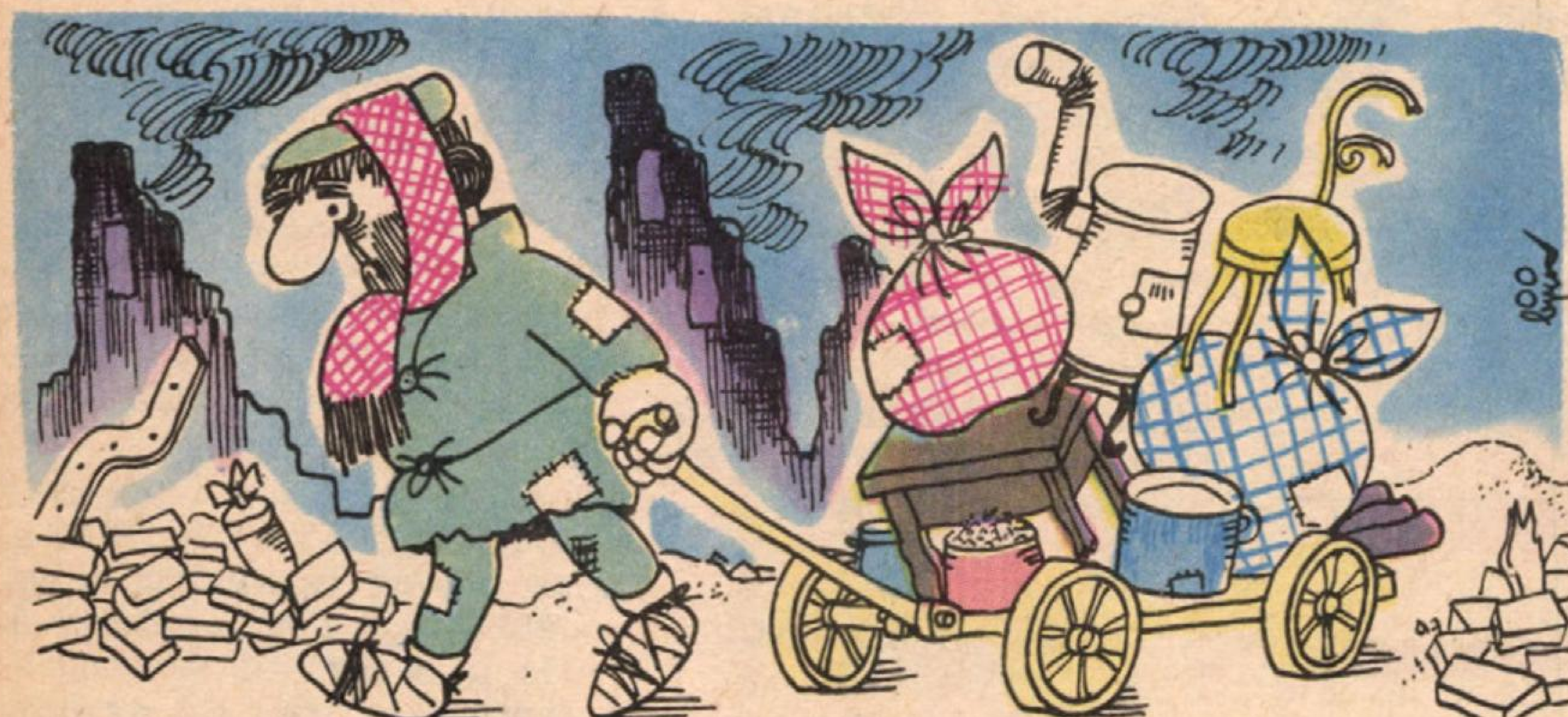
– Nem kellett fáért a pincébe menni.

Hegedűs István:

– Megindult a kereskedelem

Balázs-Piri Balázs:

– Az első kocsimra...

Erdei Sándor:

– Megkezdődött az egyenjogúsági folyamat...

Várnai György:

– Megnyitották az aluljárót.

Vasvári Anna:

– A szerencsémre. Találtam egy fél pár bakancsot...

LUDAS MATYI
EMLÉKKÖNYVÉBE

Amikor a pécsi színház tagja voltam, gyakran „tájoltunk". Megtörtént, hogy olyan kisközségekben is vendégszerepeltünk, ahol még sohasem járt színház, csak cirkusz. Nem csoda, hogy az egyik baranyai faluban, amikor a gyerekek meglátták autóbuszunkat és a díszletes kocsit, azt hitték, hogy újra cirkusz vendégszerepel náluk.

A gyerekek újjongva fogadtak bennünket és többen közülük kíváncsian kérdezték: medve lesz-e? Egy tréfás kedvű kartársam komolyan válaszolt a kisgyerekeknek: „A medve megbetegedett, helyette egy óriáskígyó fog fellépni". Aztán ijedten fordult felém: „Pista, megetetted a kígyót?" Zavartan válaszoltam: „Csak két nyulat adtam neki, no de az édeskevés".

A gyerekek feszülten figyeltek, barátom megvakarta a fejét: „Az a két nyúl bizony meg se kottyan annak a dögnek. No, de hol vegyünk most nyulakat? Tudod mit, ha nincs nyúl, megtenné a macska is. De hol vegyünk macskákat?" Az egyik pöttöm gyerek megkérdezte: „Ha mi hozunk macskákat, beengednek a cirkuszba?" Azt válaszoltam neki, hogy aki macskát hoz, az ingyen bemehet.

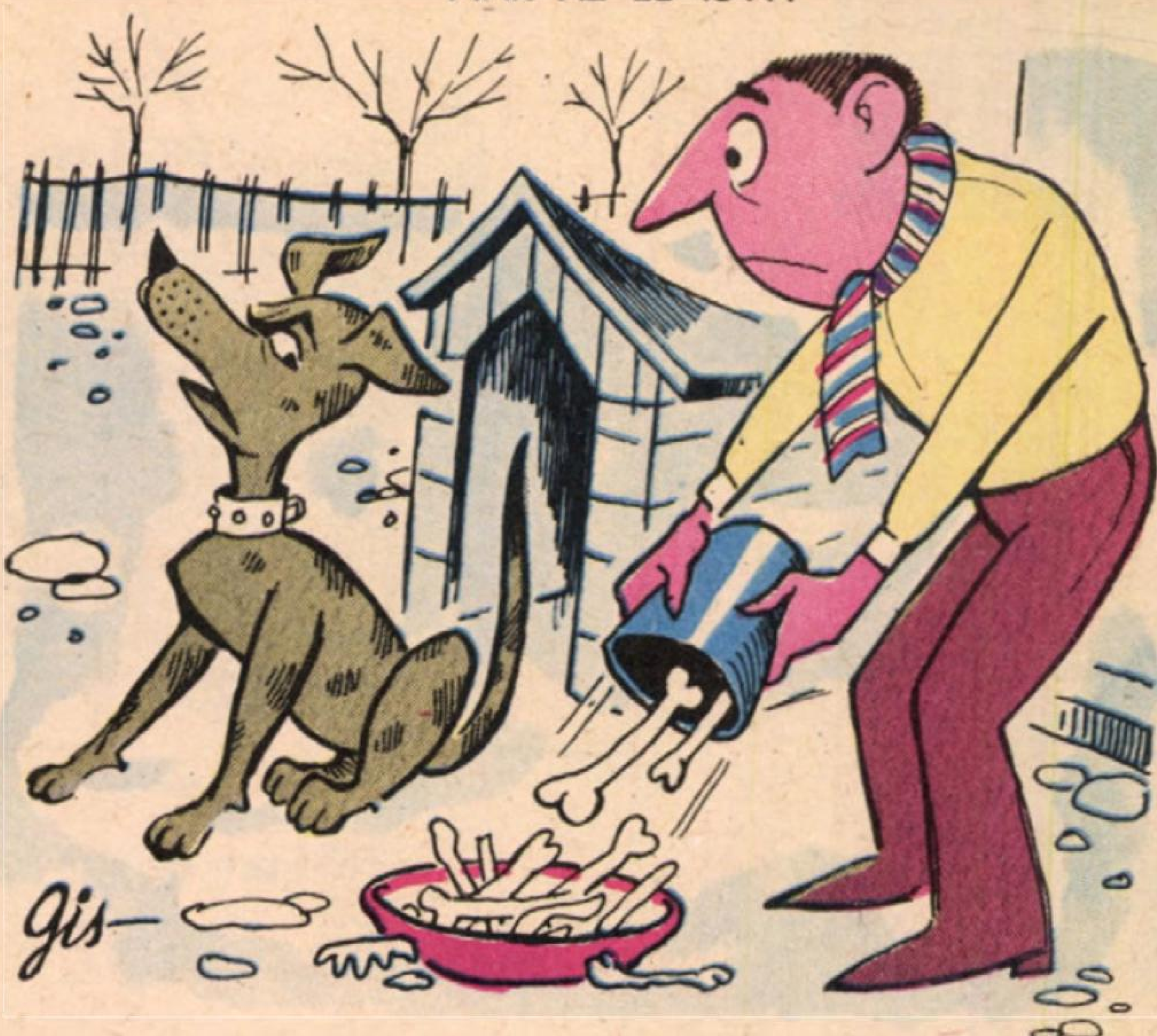
Egy óra múlva vagy húsz gyerek húsz macskát hozott nekünk. Meghagytuk nekik, hogy csak tartsák a kezükben, még nincs etetés.

Közben eljött az előadás kezdete: a „Bújócska" című darab volt műsoron. A macskát hozó gyerekek szülei ijedten látták kedvenceiket a srácok kezében. No, nem az óriáskígyótól féltették őket, hanem attól tartottak: az állatok elszabadulnak, elkódorognak, aztán kereshetik őket a faluban. Óvatosságból elvették a macskákat a gyerekektől, és amikor felment a függöny, minden szülő az ölében tartotta kedvenc háziállatát.

A darabnak különös kísérőzenéje volt: a cicák ugyanis ki akartak szabadulni és éktelenül nyávogtak. Mi, színészek, alig tudtuk túlkiabálni őket.

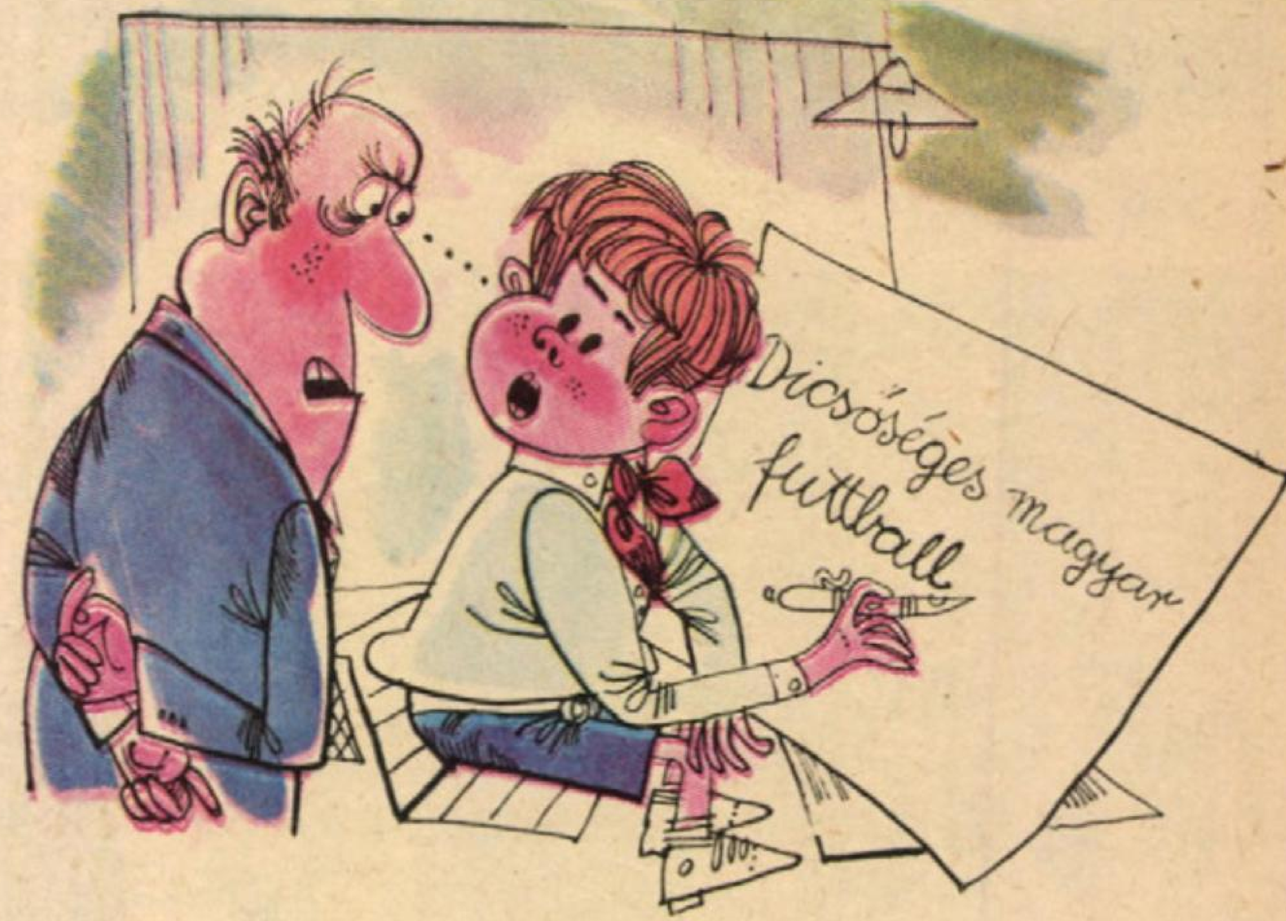
Avar István

MÁR AZ EB IS...

– Ennyiért nem vállalom!

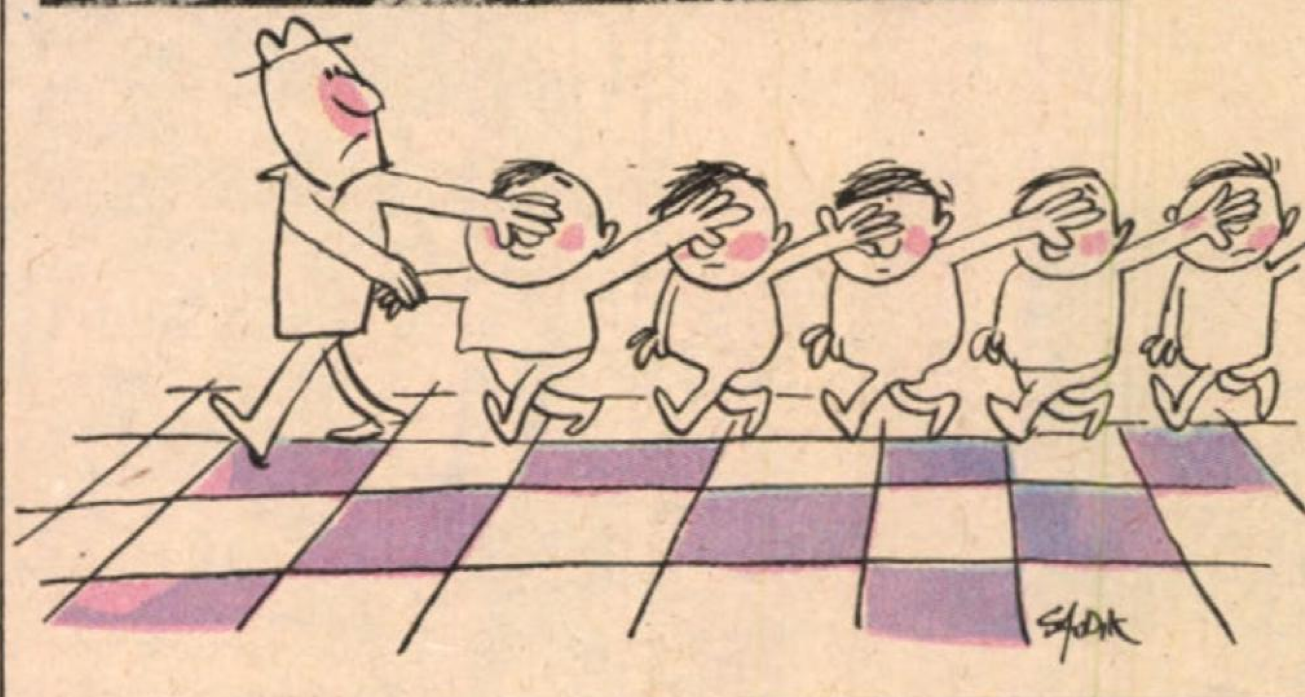
HELYESÍRÁS

– Miért írtad két t-vel?
– Mert múlt idő...

MÚZEUM-LÁTOGATÁS

EGYSZERŰ MEGOLDÁS

EZT OLVASTAM

BETEG HÍR

„A Tat *az indiai Berhampurba összehívott leprabetegségeket* tárgyaló kongresszussal foglalkozott" — közli a Magyar Nemzet.

Nem tudom, hányféle leprabetegség van, még kevésbé, hogy miért kellett ezeket összehívni. Bizonyára a kongresszus is erről tárgyalt.

MIKOR ÁLMODIK AZ AUSZTRÁL?

Élet és Irodalom: „Most, amikor ezeket a sorokat írom, *éjszaka* van. *Ausztráliától* Afrikáig az emberek *elégtételről álmodnak a nappali sérelmekért.*"

Attól tartok, ha nálunk éjszaka van, az ausztrálok éppen nappali sérelmeiket szerzik be, ezekről pedig csak akkor kezdenek álmodni, amikor nálunk lesz nappal. Hacsak nem az éjszakai műszakban dolgozó ausztrálokról kívánt említést tenni a hírlapíró.

HÁNY ÉVBŐL ÁLL AZ ÉV?

A nagy vihart kavart évtized-vita után most már év-vitánk is van. Egy színházi jegyzetből idézek: „1919-ben, a forradalom *éveiben*..."

Az őszirózsás és a proletárforradalom még együttvéve sem tartott egy évig, szemben 1919-cel, amely viszont kizárólag egy évig tartott, egy nappal sem tovább.

NEKEM NYOLC

Fájdalom, a tízig számolás is változatlanul rosszul megy. Egy tánczenei ismertetőből: „Igazi *teenager*-együttes, tagjai között *nyolcéves* is van."

Nekem így is jó. Csak arra lennék kíváncsi, hány éves korában lesz a nyolcéves tizenévesből huszonéves?

KÉTSZER EGY AZ EGY?

További számtan. A Magyar Nemzet egyik okfejtése szerint „*meglehet, hogy két film fél-fél millió nézője együttvéve több mint félmillió*".

Hogy kétszer félmillió több egyszer félmilliónál, az bizony csakugyan meglehet, mi több, valószínű. Ha nem tekintik szerénytelenségnek, még azt az állítást is megkockáztatom, hogy bizonyos.

Timár György

UTASELLENŐRZÉS

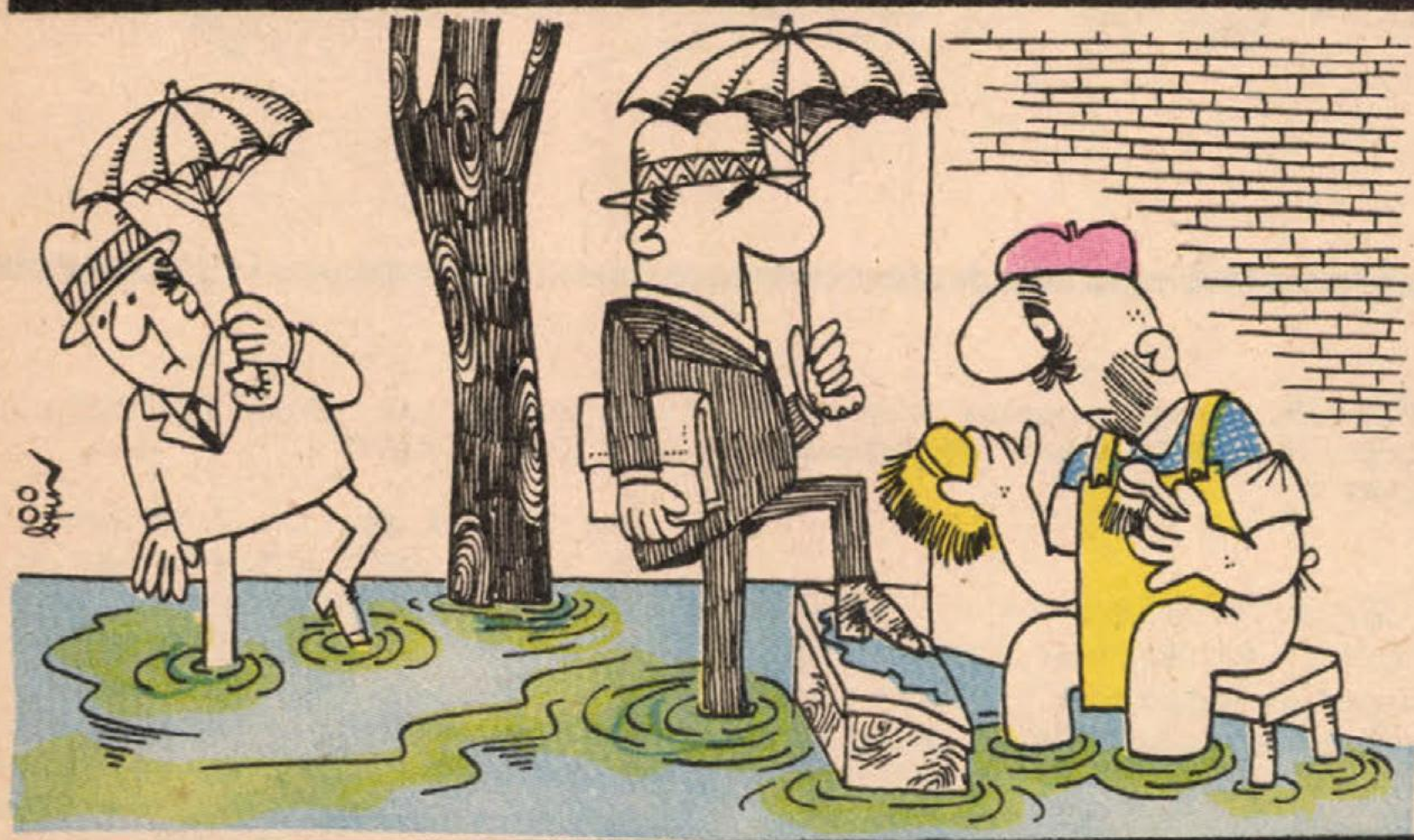

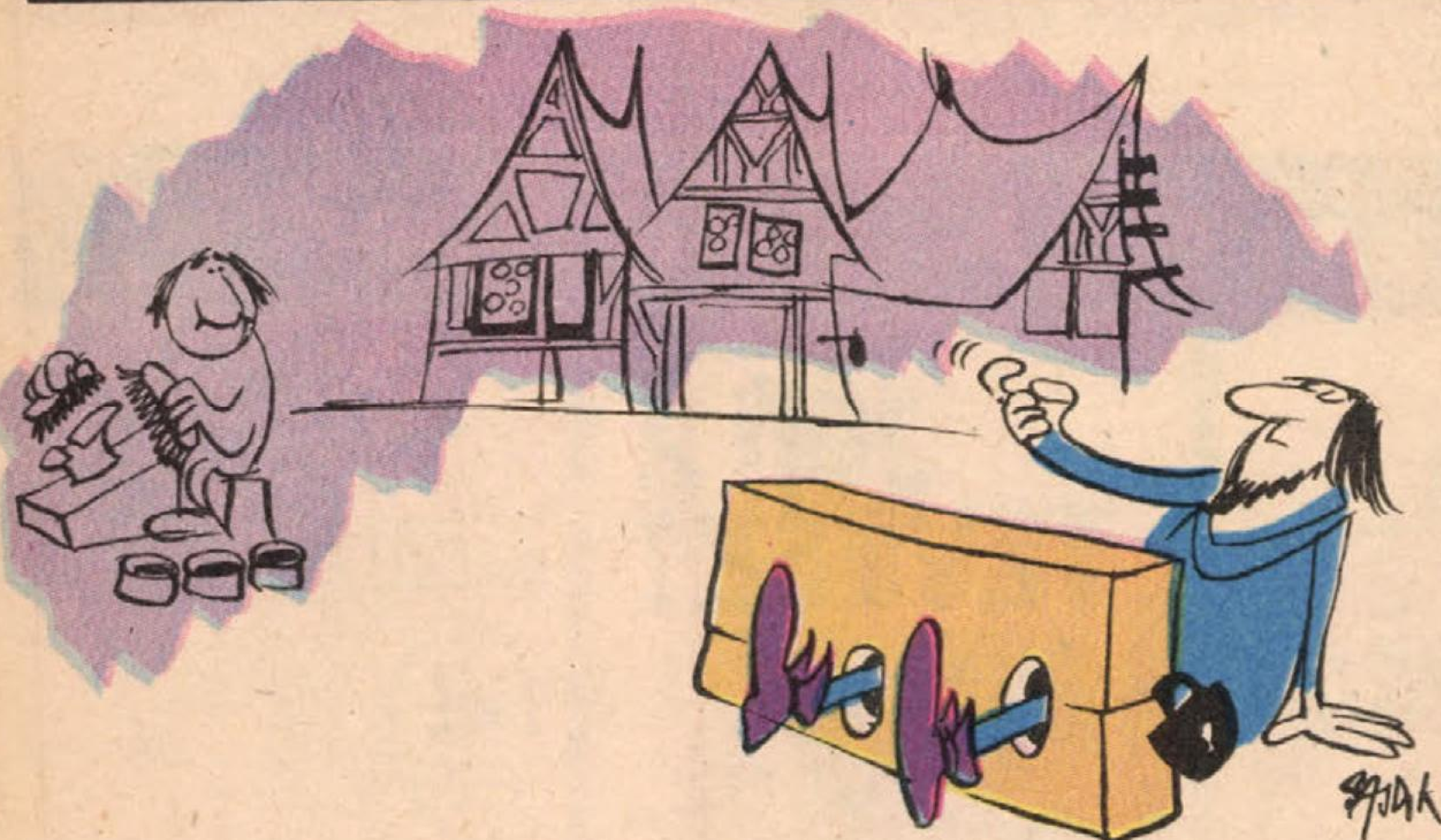

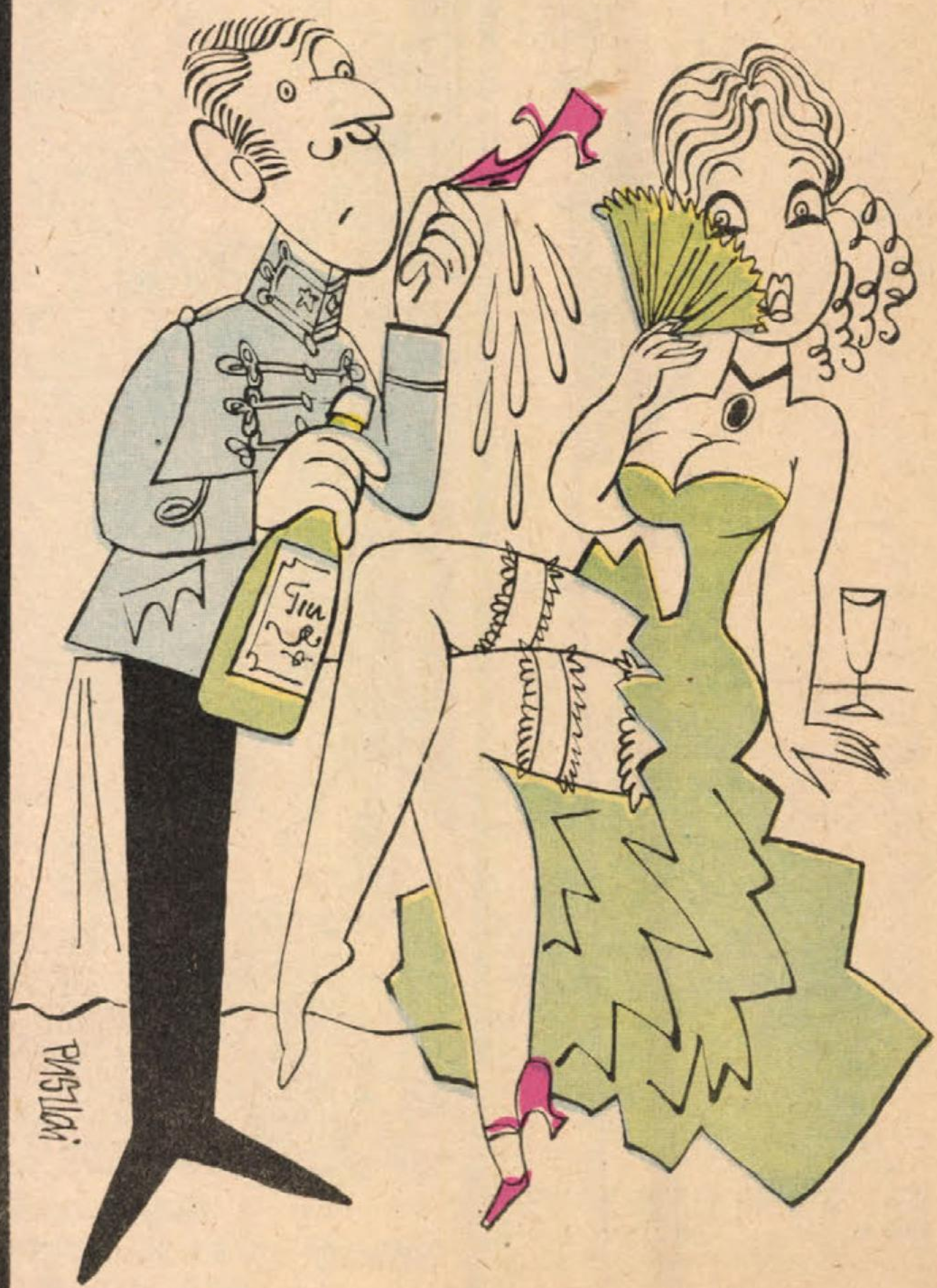
VÁRNAI, BALÁZS-PIRI, SAJDIK, CSÁSZÁR, FÜLÖP, SZÜR-SZABÓ, PUSZTAI

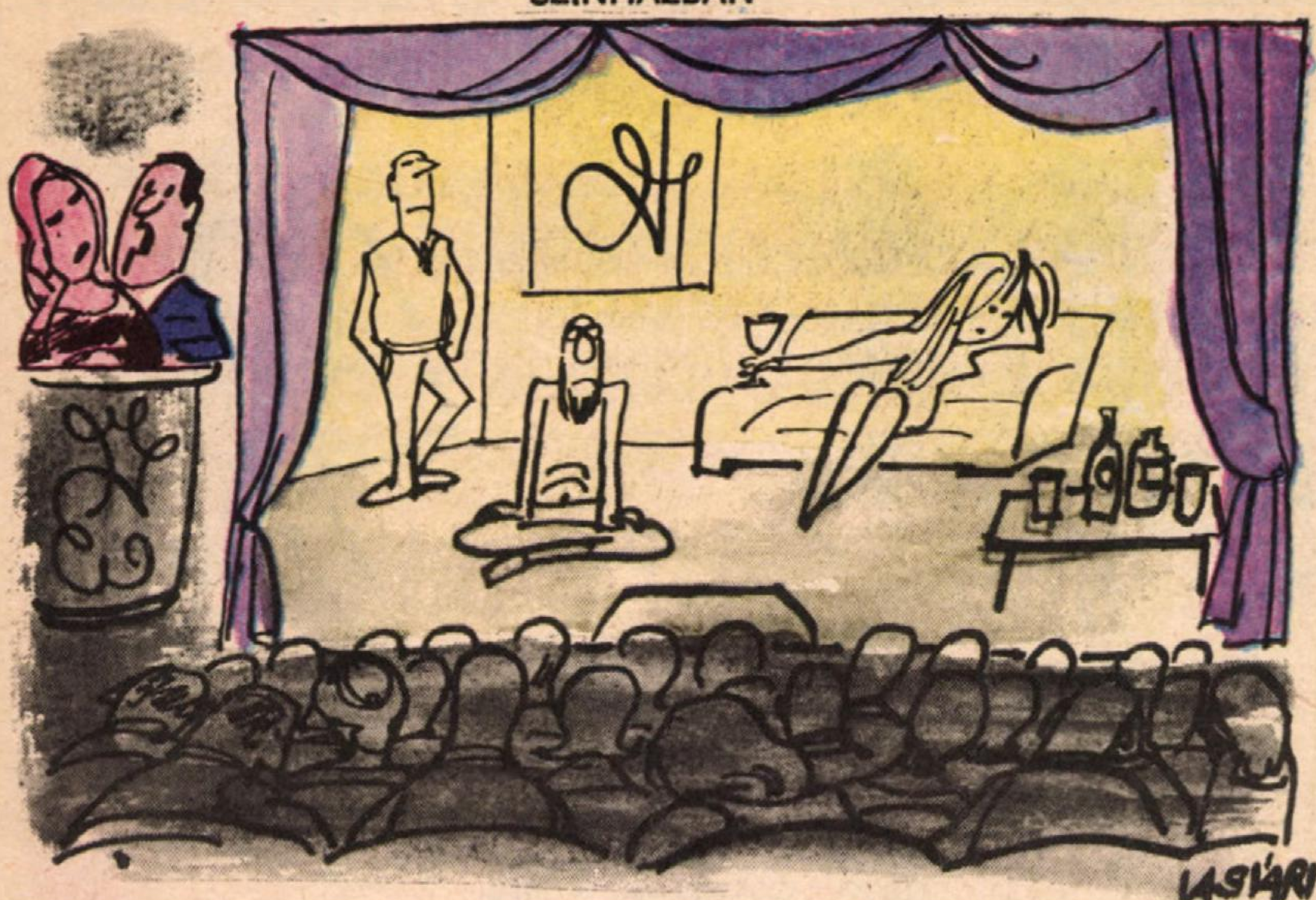

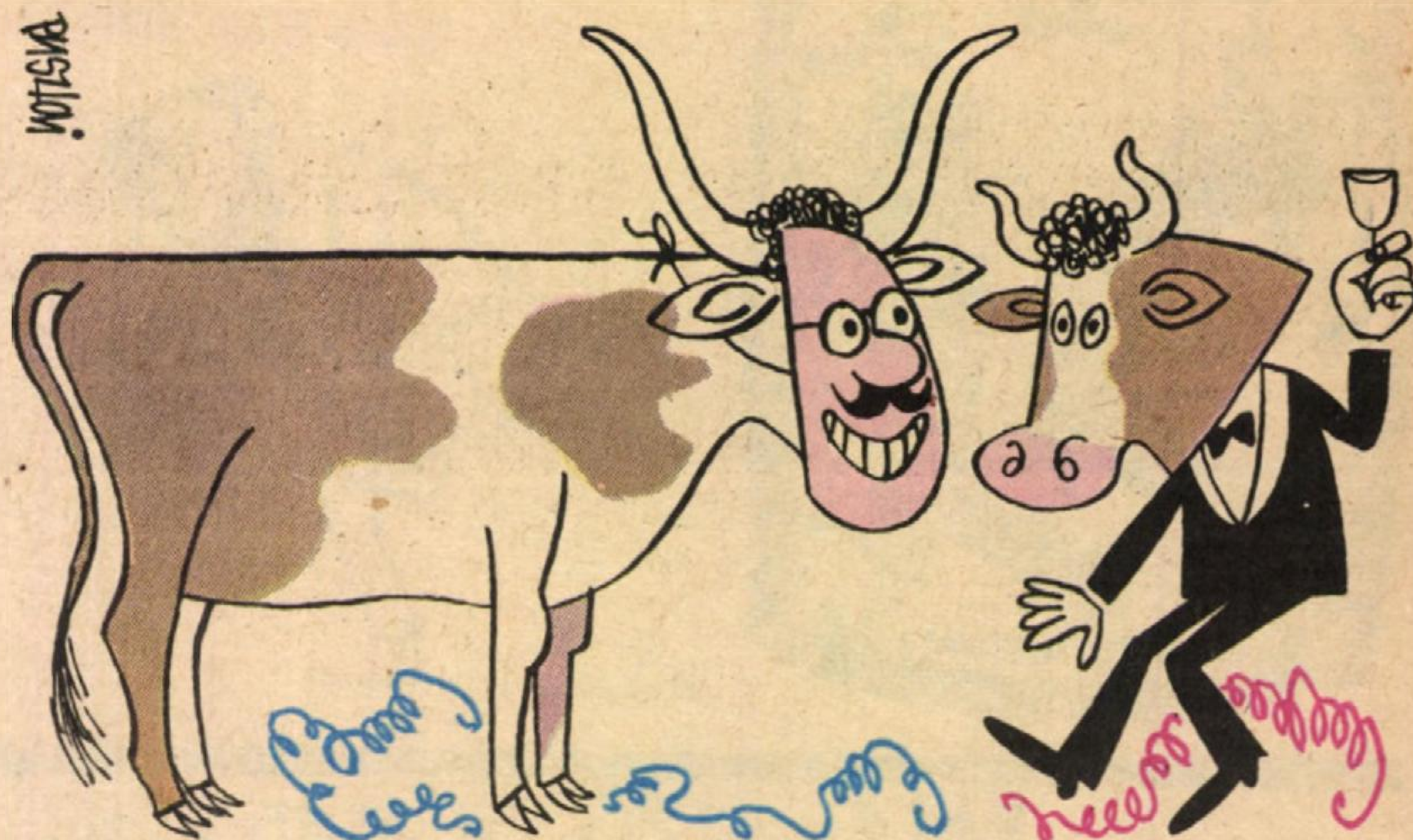

SZÍNHÁZBAN

– Attól, hogy művészi, még lehetne egy kicsit érdekesebb...

HAJNALBAN, JELMEZBÁL UTÁN

Füllentett hírek

A Vízgazdálkodási Tudományos Intézet munkatársai igen hasznos munkát végeztek Jemenben, ahol több helyen sikerült vizet fakasztaniok. Mint értesülünk, a jövőben jemeni csere-mérnökök jönnek Budapestre a mi saját vízhiányunk leküzdésére.

Egész Budapest ujjongással fogadta a hírt, hogy az Astoria-aluljárót ismét átalakítják, s többek között az eddigi sárga színű oszlopokat feketére cserélik ki. Ezzel azonban a kísérletezés nem szűnik meg; a következő átalakítás alkalmából az oszlopok fehér alapszínt kapnak, hogy pingáló asszonyok népi motívumokkal ékesíthessék őket.

*

Egyes áruházak bájos hirdetési ötletet valósítottak meg, amely ezzel a jelszóval igyekszik áruik kelendőségét növelni: „Dolgozóink versenyeznek az Ön mosolyáért!" Az akció gyors sikerére jellemző, hogy amikor az egyik vevőnek kilencszáz forintos hócsizmát akartak eladni, az illető így szólott: „Ez kész röhej!"

*

Az IBUSZ egyiptomi társasutazást hirdet. Ezzel kapcsolatban érdekes ötletet valósít meg Operaházunk. A legközelebbi útra elviszik az Opera előtt hevergető szfinxek egyikét. Abban reménykednek, hogy miként Böbe, a majom se maradt a dzsungelben, a mi szfinxünk is visszatér Budapestre.

(—thó)

SZILÁNKOK

KÉSŐN JÖVŐ

A királyok udvariassága a pontosság, és ő a világért sem akarja, hogy királynak nézzék.

IDŐTÖLTÉS

X. bírósági tárgyalásokra jár. De nem mint kíváncsi érdeklődő, hanem mint vádlott.

CÉLZÁS

— Mancika, igyon meg nálam ma délután egy kávét. Ígérem, hogy tisztességesen fogok viselkedni. Máskülönben ma olvastam az újságban, hogy emelni fogják az óvodai férőhelyek számát.

LUMP FRÁTER

Y., akiről köztudomású, hogy éjszakáit kivétel nélkül italozással, mulatozással tölti, a napokban kijelentette:

— Grönlandon szeretném húzatni a cigánnyal kivilágos-virradatig, mert ott fél évig tart az éjszaka...

SZEANSZ

Megidézték a szellemet azzal a szigorú záradékkal, hogy meg nem jelenés esetén rendőr fogja elővezetni.

KÖLCSÖN

— Kölcsön tudsz adni egy százast elsejéig?

— Igen. De csak akkor, ha becsületszóra kijelented, hogy nem adod vissza.

— Mire jó az?

— Mert a becsületszavad soha nem tartod be.

IDEÁLIS FŐNÖK

— Olyan főnököt szeretnék, aki munkaidő alatt is elengedne, udvarolni vagy moziba. Egy megértő, jóságos, humanista főnökre vágyom. De ez, sajnos, lehetetlen.

— Miért?

— Én vagyok a főnök!

G. Sz.

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

Kétezer iskola kapott televíziót
AZ ORSZÁGOS AKCIÓ NYOMÁN

– Anyu! Járass engem az esti iskolába!
– Miért, kisfiam?
– Mert jobban érdekel a tévé esti műsora.

ÉVENTE AZ ALFÖLDÖN:
egymillió tonna olaj

Az alföldi szénhidrogén mezők olaj- és földgázkincsének feltárásán, kitermelésén munkálkodó, több még eddig ismeretlen olaj- és gázlelőhelyeinek feltárása. (MTI)

OLAJ-KÁLYHA

– Látod, fiam, nem kell pánikba esni. Most már biztos leszállítják nekünk azt a vacak húsz litert...

Piros, kék, zöld táskarádiók

A székesfehérvári Videoton gyárban az idén kilencféle asztali és hétféle hordozható készüléket, továbbá zeneszekrényeket gyártanak.

A vásárlók igényeihez alkalmazkodva növelik a táskarádiók színválasztékát. Az eddigi fehér, feke

B.K.V.

...Piros, kék, zöld utasokkal.

Vízről, ingerültség nélkül

Ingerülten interpellál vízügyben az Élet és Irodalom hasábjain *Rákosy Gergely*, lakcíméből ítélve viszonylag új lakó- *méteres* tárolómedence, Kőbánya vízgondjainak valóságos megoldója. Építését — ha csak másfélé nem néz — *Rákosy Gergelynek*

– A férjemnek nagyon jó természete van. Még soha semmi nem hozta ki a sodrából.

JÉGKORONG-MÉRKŐZÉS

A közönség kórusát 18 éven aluliaknak nem ajánljuk.

EGY BANKRABLÓ VALLOMÁSA

68 éves korában feltételesen szabadlábra helyezték a leghíresebb amerikai bankrablót (nagy szó!), név szerint Willie Suttont, akit különben „Színész"-nek is becéztek, mivel szerette gyakran változtatni álruháit. 17 esztendei raboskodás után és gyenge egészségére való tekintettel engedték ki a New York-i börtönből. Kiszabadulásakor az újságírók megkérdezték tőle, hogy miért adta magát bankrablásra. A válasz így hangzott:

– Pénzt akartam szerezni és köztudomású, hogy pénz főként bankban található.

A LOVAG ÉS A SÁRKÁNY

Takács

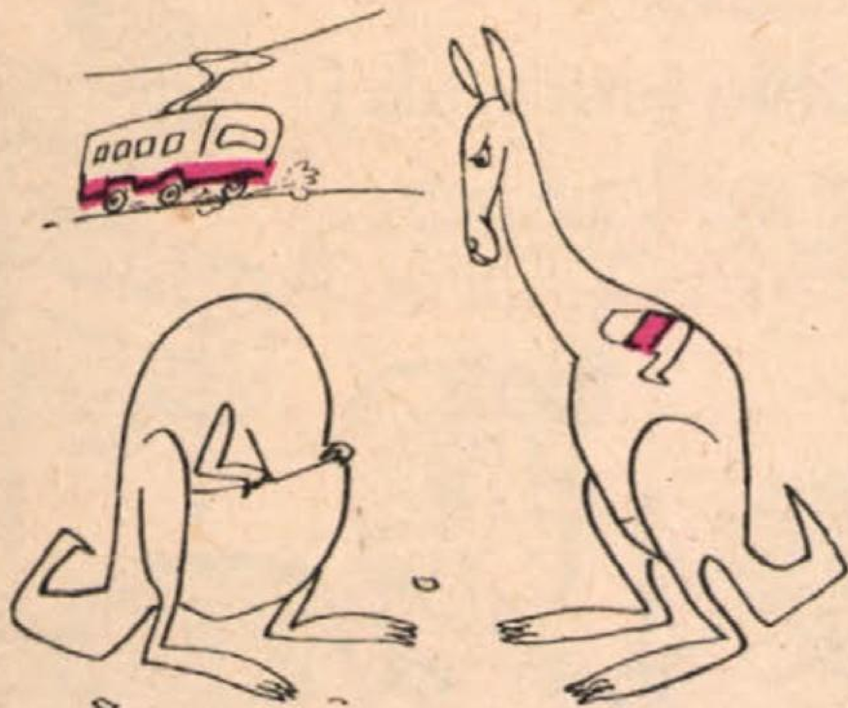
– Ugyebár, ön nem mecseki brikettel működik?!

IRIGYSÉG

– Bezzeg nekünk ilyenkor mindig fel kellett ugrálni, mert lejárt a gramofon...

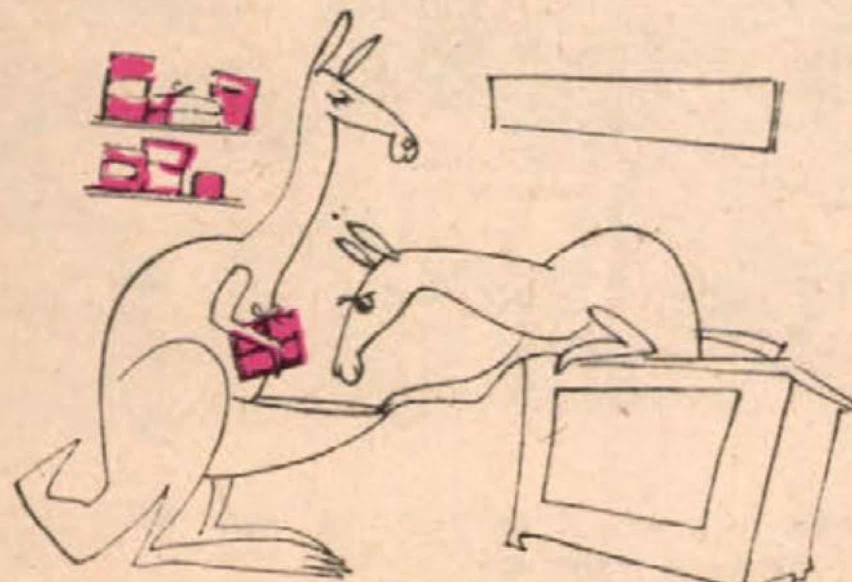
IMPORT HUMOR

KENGURU-SOROZAT

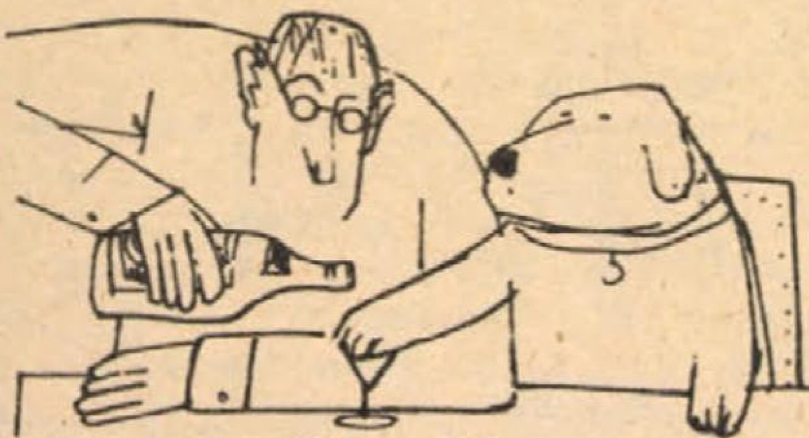

– Pedig volt jegyem!...

– Az egész telepen én vagyok az egyetlen óvónő...

– Mutassa, nem lopott valamit?

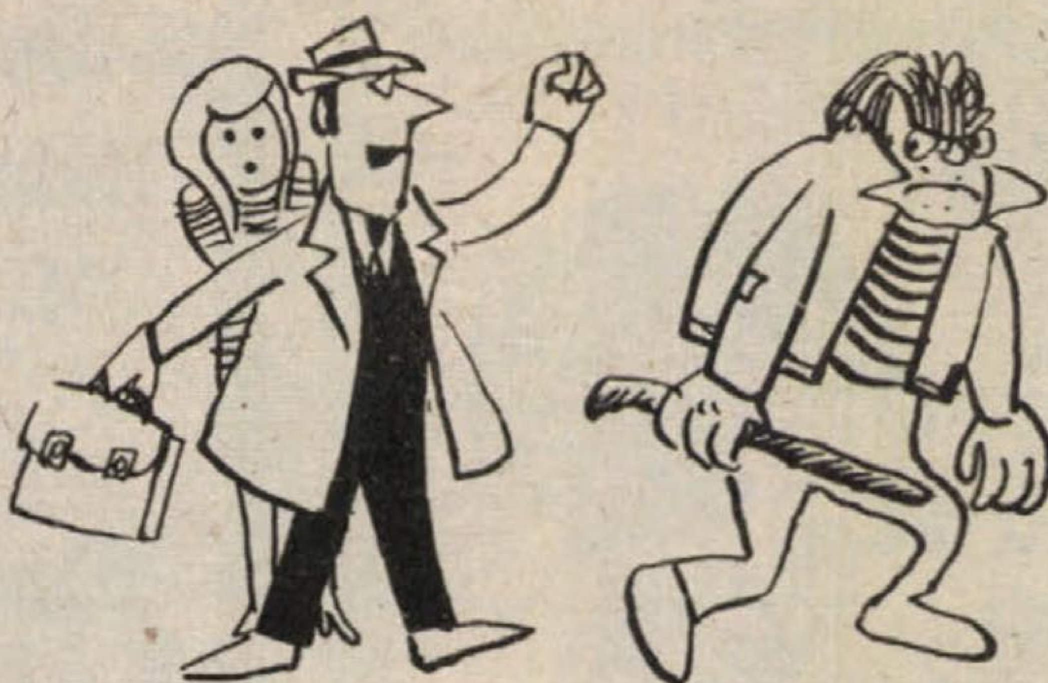
(„Krokodil", Moszkva)

A HŰ BARÁT

– Elég volt!...

(„Eulenspiegel", Berlin)

EGY HŐS EGY NAPJA

(„Szpilki", Varsó)

A világ anekdota kincséből

Mihail Jurjevics Lermontovnak, a tragikus sorsú orosz költőnek volt egy makacs, tolakodó, kellemetlen látogatója, egy fiskális. Lermontov lehetőleg elhárította a látogatásait, de nem mindig sikerrel.

Egy reggel Lermontov szolgája bejelenti a látogatót és a költő kiüzeni, hogy még ágyban van.

— Uram — tér vissza a szolga —, azt felelte, megvárja, amíg felkel.

— Akkor mondd meg neki, hogy beteg vagyok.

A szolga térül-fordul, hozza a választ:

— Uram, valami gyógyszert szeretne ajánlani.

— Mondd neki, hogy haldoklom.

Szolga ki-be, jelenti:

— Uram, utolsó istenhozzádot szeretne mondani önnek.

Lermontov kijön a sodrából:

— Mondd meg neki, hogy már meg is haltam.

A szolga alig meri közölni az újabb óhajt:

— Uram, szentelt vízzel szeretné meghinteni a tetemét.

A költő magára kapja házikötöntösét és harsog:

— Ereszd be a nyomorultat, mert még tényleg belehalok!

Lev Tolsztoj viszolygott a hatalom embereitől, de attól is, hogy hatóság elleni erőszakkal vádolhassák. Hirdette, s amíg helyesnek és bölcsnek tartotta, gyakorolta is a béketűrést.

Egy napon megjelent Jasznaja Poljanában a kerületi rendőrfőnök, s Tolsztoj pontosan tudta, hogy házkutatást akar nála tartani. A rendőrfőnök, tekintettel Tolsztoj személyére és rangjára, szabályosan bejelentette magát, az író pedig udvariasan eléje sietett:

— Üdvözlöm önt házamban — köszöntötte barátságosan —, szeretném, ha közölné velem: hivatalos minőségben, vagy mint magánember jött hozzám. Azért kérdezem ezt, mert, ha netalán irataim között kíván kutatni, előre átadom önnek összes kulcsaimat, hogy semmi nehézsége ne legyen...

A rendőrfőnök rettenetes zavarba jött.

— Dehogy, dehogy... — dadogta —, természetesen csak látogatóba jöttem önhöz... Mint magánember...

Tolsztoj pillanatig habozott, aztán odaszólt két markos szolgalegényének:

— Akkor dobjátok ki!

Makszim Gorkij, amerikai tartózkodása idején, elvetődött egy városkába, s a színház előtt sétálgatva, meglepetéssel látta, hogy a falragaszok egyik darabjának előadását hirdetik. A meglepetések meglepetése azonban számára az volt, hogy a színlap szerint a szerző is jelen lesz az előadáson. Ha jelen lesz, legyen jelen — gondolta Gorkij, teljesen ismeretlenül jegyet váltott a színházba, és érdeklődéssel nézte végig drámáját. Érdeklődésének csúcspontján a közönség ovációjára szétnyílt a függöny, megjelent a SZERZŐ — egy másik, elég jól maszkírozott Gorkij és hajlongva köszönte meg a tapsokat.

Előadás után Gorkij felkereste a színház igazgatóját és megkérte, mutassa be a szerzőnek, akinek ő lelkes csodálója. Néhány perc múlva a két Gorkij egymással szemben állott — az ál-Gorkij azonnal felismerte a valódit és rimánkodni kezdett:

— Uram, ne tegyen tönkre! Ebben a színházban engem a szerzők alakítására szerződtettek. Egyszer Rostand, másszor Bataille, Shaw, vagy mint ma este: az ön maszkjában jelenek meg, ebből tartom el feleségemet és három gyermekemet! Legyen könyörületes, uram, ne leplezzen le. Hallgasson!

Gorkij szomorú mosolylyal fogott kezet alteregójával és sietve távozott, nehogy a közönség észrevegye a „kettős szereposztást"!

Békés István gyűjtése

DUNA-PART, 22-ES ASZTAL

Január 31-én 13 óra 30 perckor leültem, két hölgy társaságában, a vadonatúj Duna-Intercontinental szálló magyar éttermének 22-es számmal ellátott asztalához. Népies teríték, piros mellényes pincérek, dekoratív díszletek, magas színvonalú étlapok. De ...

1. Az egyik pincér levest hoz s nem fárad a hölgy mögé, hanem az én levesem fölött önti a tányérjára. Meg kell hagyni, ügyesen, mert énrám egy csepp sem esett. 2. A hölgy rántott májat rendelt. Amikor kihozták, arra kérte a pincért, hozzon valami savanyúságot is. Mire a pincér: „Az előbb már megkérdeztem, tetszik-e?" A hölgy bocsánatot kér, hogy első ízben túl halkan szólt. 3. A másik hölgy mustárt kért a maga hús-adagjához... először, másodszor, harmadszor. Mire az erre a szívességre felkért harmadik pincér megérkezett a mustárral, a hús elfogyott. 4. Kértem egy üveg ásványvizet. Kisvártatva megjelent egy pincér és hozott egy kancsó tiszta vizet. Több baleset nem történt.

Ha a főidényben is így szolgálják ki a gyönyörű szálló külföldi vendégeit, azok bizony furcsa véleményt fognak alkotni magukban a magyar vendéglátó-kultúráról. Szerencsére a dolog mostanában történt, nyilvánvalóan azzal a célzattal, hogy az ifjú pincérgárda az előidényben, a hazai közönség kiszolgálása közben gyakorolja szakmáját. Mi hárman, a 22-es asztal vendégei, hazafias felbuzdulásunkban igazán örömmel vállaltuk a tréningpartner szerepét. Egészségünkre.

(sz. d.)

A MÚZSA

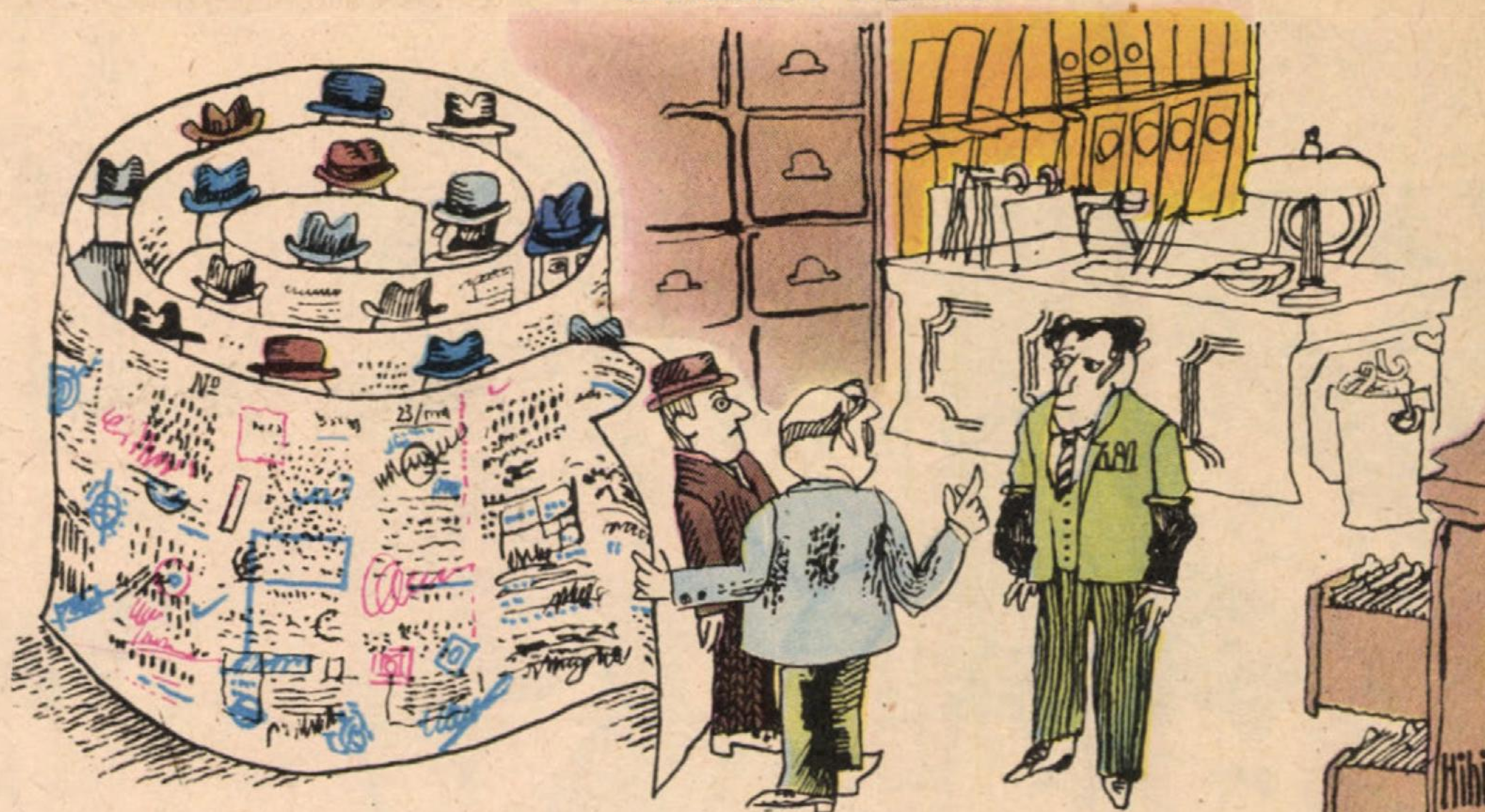
– Megőrült!... Ilyen influenzás időben akar megcsókolni!?

VIHARBAN

– Az az egy szerencsénk, hogy van konkurrenciája a taxivállalatnak

SZEMLÉLTETŐ OKTATÁS

– Jegyezze meg, fiam, az akták mögött mindig emberek vannak...

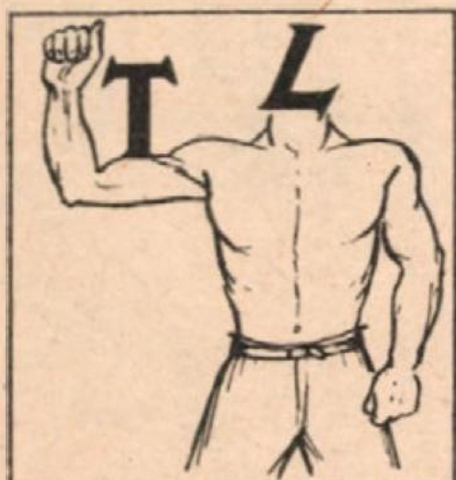
109. rejtvényünk megfejtése:

Korosztály

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:
Németh Gézáné, Budapest VIII., Asztalos S. u. 9.
Feke Ottó, Budapest X., Harmat u. 12.
Kocsár Jolán, Tunyogmatolcs.

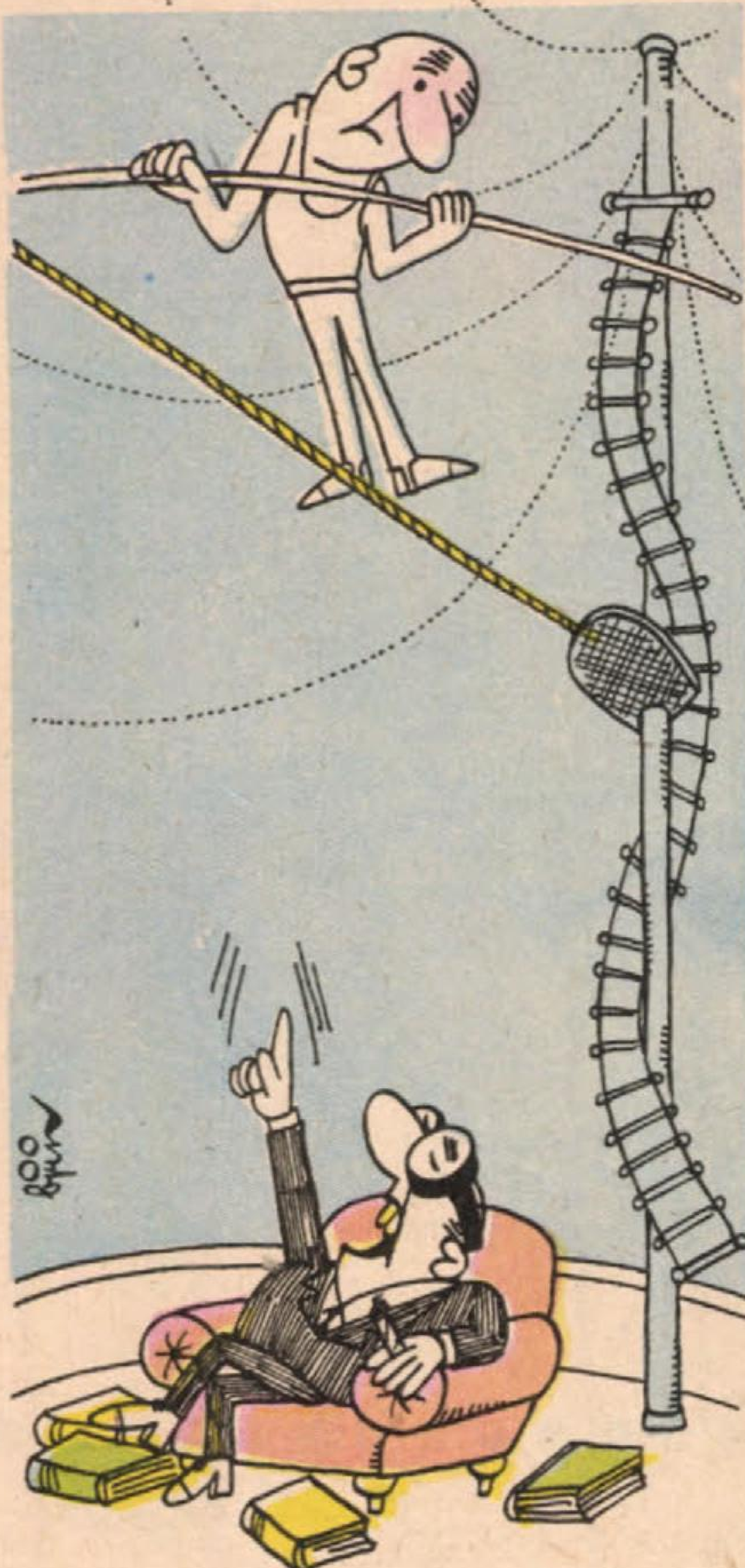
111. REJTVÉNYÜNK

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb február 16-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

A SZAKÉRTŐ

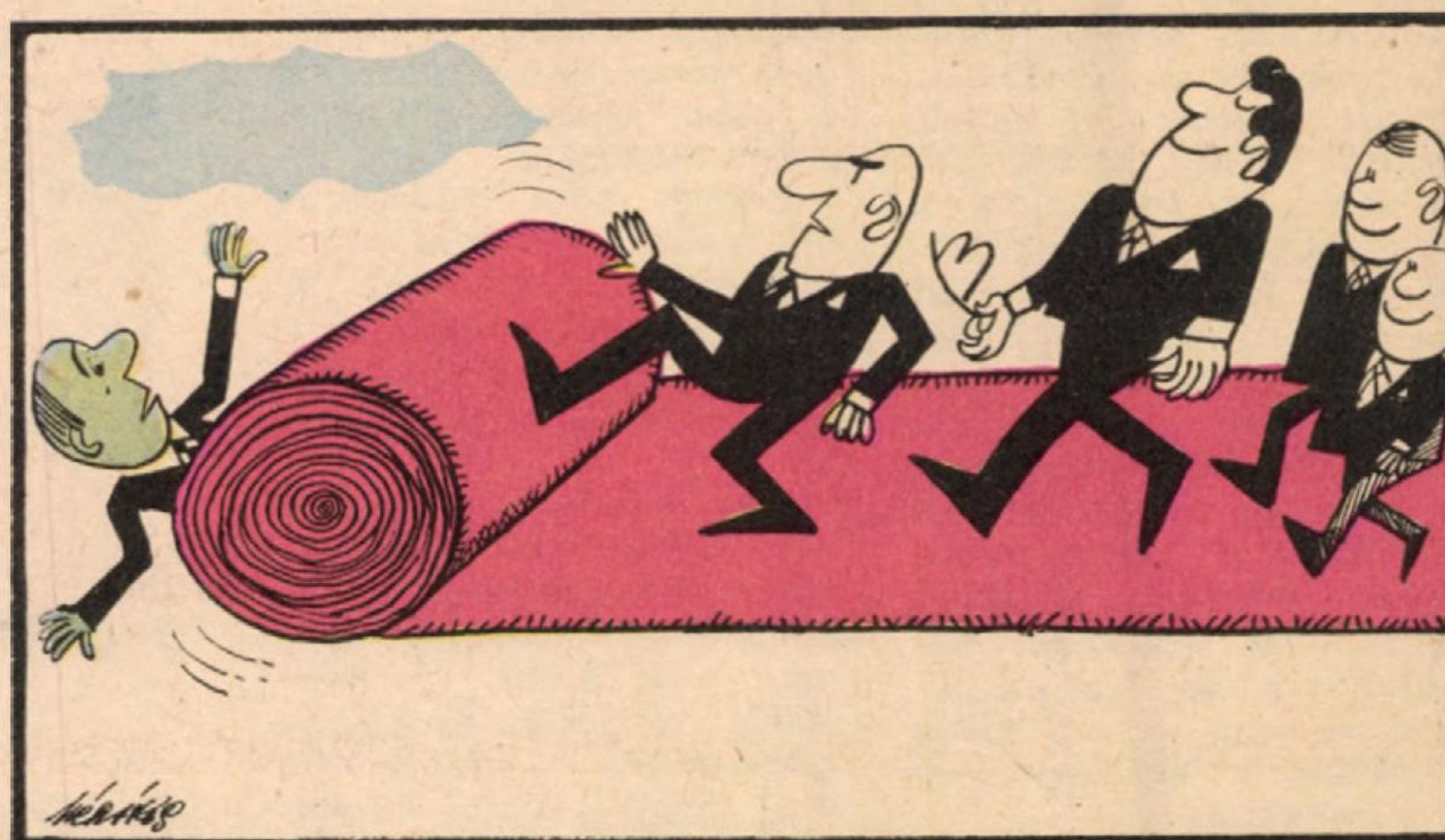
– Jól van, csak így tovább!

ÉBERSÉG

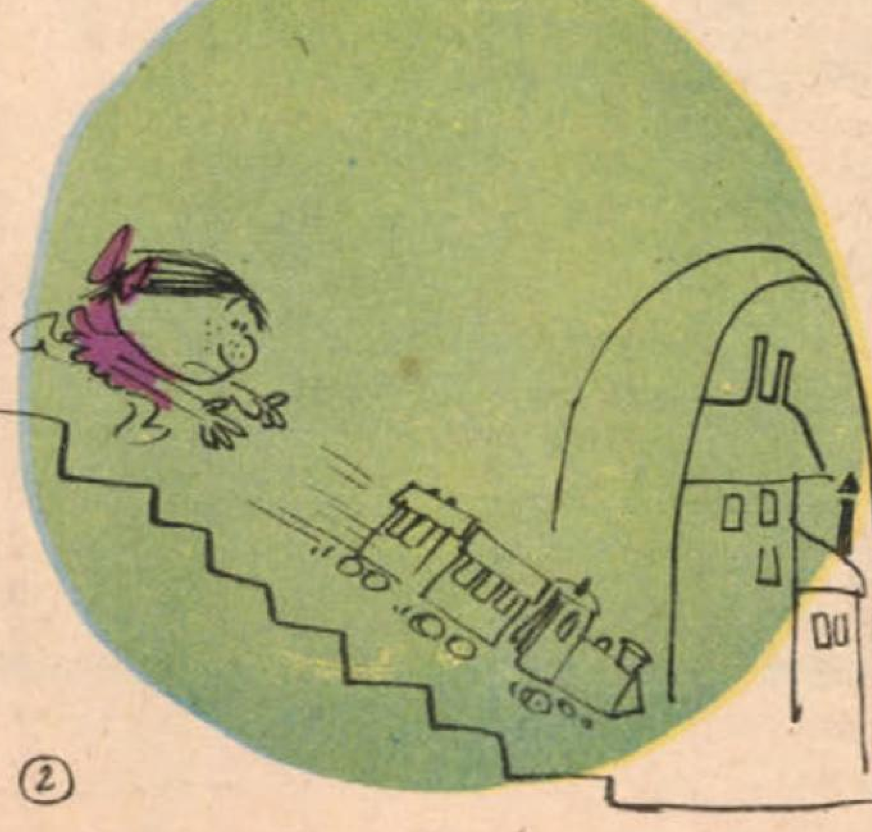

– Rájöttem a trükkre. Amikor nagyon becsomagolják, akkor öreg a kenyér!...

ILYEN IS VAN...

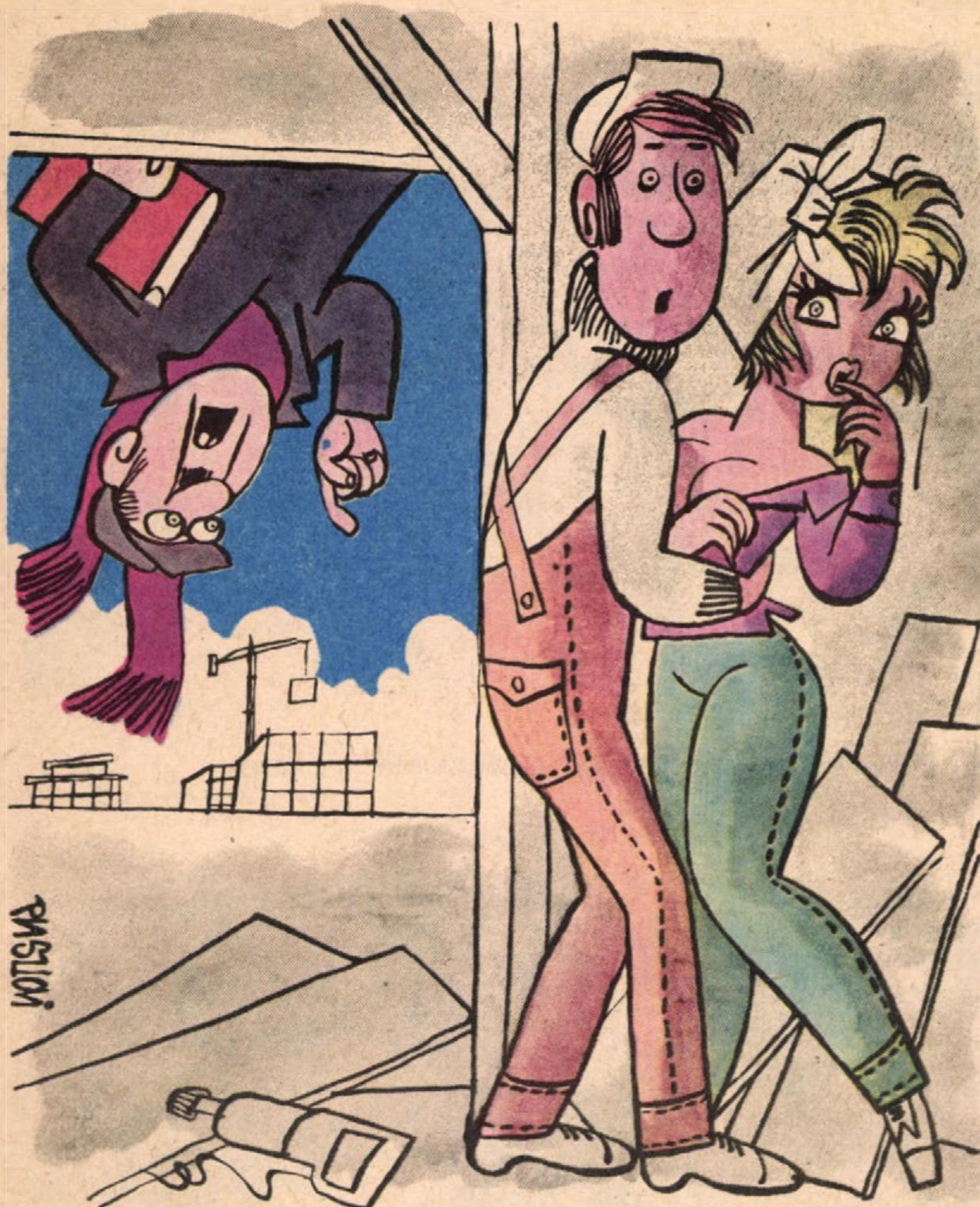
BUKSI JÁTSZIK

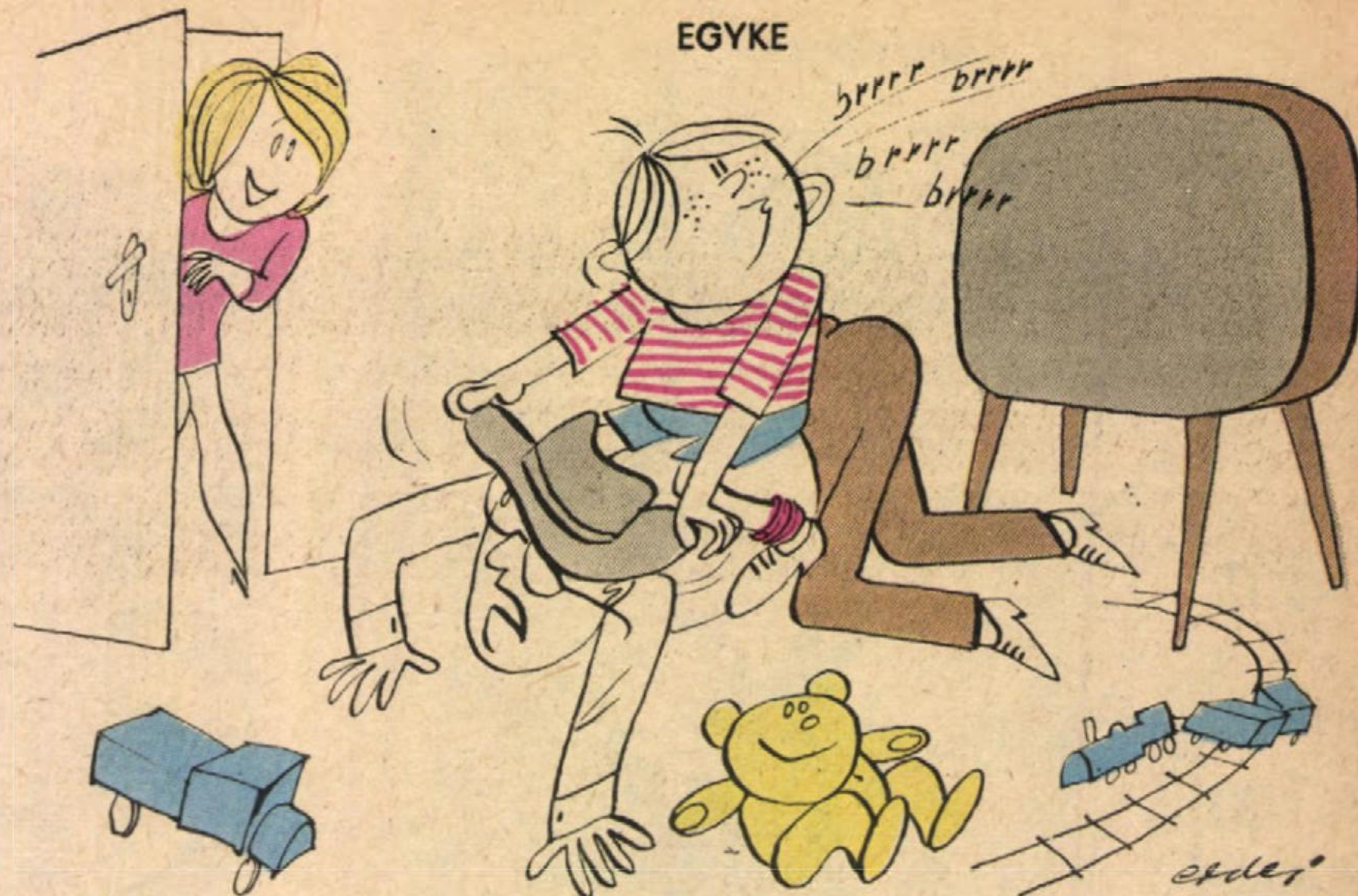

Sajdik Ferenc rajza

KORSZERŰ FENYEGETÉS

– Vagy összeházasodtok, vagy beírom a történteket a brigádnaplóba!

EGYKE

– Belátod végre, hogy Pistinek hiányzik egy kistestvérke?

HOGYAN KELL LESZOKNI A DOHÁNYZÁSRÓL

Ez a kifogyhatatlan téma újra foglalkoztatja az orvosokat. A londoni „Daily Mirror" tudósítása szerint az egyik londoni kórházban elektromos kezeléssel igyekeznek leszoktatni az embereket a dohányzásról. A gyógymód a következő:

A dohányost egy erre a célra készitett „villamos szék"-be ültetik. Előtte asztal, az asztalon cigaretta, a szék mellett szemétkosár. Ha a páciens a cigarettát a szájába akarja venni, ahelyett, hogy a szemétkosárba dobná, az orvos megnyom egy gombot és a dohányost megrázza az áram.

Áramszünet esetén egy kis bunkó is megfelel.

Felvilágosítás

Aki szorgalmasan olvassa a belföldi és külföldi újságokat, minden megerőltetés nélkül rájön, hogy korunk egyik legégetőbb problémája: hogyan világosítsuk fel a serdülőkorúakat a nemi élet rejtelmeiről. Erről nyilatkozik az orvos, a pedagógus, a szociológus, az anglikán püspök, Ledér Mucus az Izgalmas utca 6/b-ből, (mint szakmabeli), erről nyilatkoznak anyák, apák, felmenők és oldalágiak, erről írnak az újságok és különösen a képes folyóiratok, amelyek képtelen képeket is közölnek, bemutatva a női test rejtelmeit, nehogy az a szegény serdülőkorú elidegenedjen a problémától.

Az ifjúság nemi felvilágosításával számtalan tudományos igénnyel írott könyv és könnyed hangvételű regény foglalkozik, a filmek pedig soha nem tapasztalt lelkesedéssel vesznek részt ebben a valóban közhasznú törekvésben.

Irigységgel elegyes melankóliával figyelem ezt az össztársadalmi megmozdulást, mert bizony az én fiatalságom idején a kutya sem törődött tudásunk ilyen irányú fejlesztésével, mindenre saját magunknak kellett rájönni és korosztályom kitartását, akaraterejét, minden akadályon győzni tudó lelkesedését bizonyítja, hogy az osztálytársadalom kegyetlen feltételei között is képes volt idejekorán elsajátítani a nemi élethez szükséges alapismereteket.

Persze, nem csodálható, ha tudásunk a mai napig is hézagos, jellemzője az egy helyben topogás, mert hiába minden, a gyakorlat nem pótolhatja az elméletet.

Erre gondoltam, amikor pár nappal ezelőtt akaratlanul kihallgattam két — személyazonosságival még nem rendelkező — honleány csevegését és büszke elégtétellel állapítottam meg, hogy a nemi felvilágosítás terén valóban alapos nevelőmunkát végeztünk.

Szerettem volna megkérni őket, hogy néhány dolgot magyarázzanak meg nekem is, ugyanis olyan érdekes, új dolgokról beszéltek, amelyek meghaladták az én szerény értelmi képességeimet.

Erről jut eszembe: nem lehetne minket is részesíteni a nemi felvilágosítás áldásaiban?! Elvégre — ne csináljunk ebből generációs problémát!

Péterfi Gyula

KÖZÖNY

TÉLI VADÁSZAT

– Ugye, nem fog kinevetni, ha nem találom el?..

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta **INDEX: 25.504**
Készült a Zrínyi Nyomdában 70.2207 2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ultraset 72-es ofszet rotációs eljárással. — Felelős vezető: Bolgár Imre